COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.9.2020
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXT

• Motivele și obiectivele propunerii

Motive

În septembrie 2019, președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, a anunțat pregătirea unui nou Pact privind migrația și azilul, care va prezenta o abordare cuprinzătoare a frontierelor externe, a sistemelor de azil și de returnare, a spațiului Schengen de liberă circulație și a dimensiunii externe.

Noul Pact privind migrația și azilul, prezentat împreună cu propunerea de față, reprezintă un nou început în ceea ce privește migrația, bazat pe o abordare cuprinzătoare a gestionării migrației. Prezenta propunere instituie un cadru comun pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație la nivelul UE, ca o contribuție esențială la abordarea cuprinzătoare, și urmărește promovarea încrederii reciproce între statele membre. Pe baza principiului general al solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, noul pact promovează un proces integrat de elaborare de politici, reunind politici în materie de azil, migrație, returnare, protecție a frontierelor externe, combatere a introducerii ilegale de migranți și relații cu țări terțe cheie, reflectând astfel o abordare guvernamentală integratoare. Pactul recunoaște că o abordare cuprinzătoare înseamnă, de asemenea, o expresie mai puternică, mai durabilă și mai tangibilă a principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii. Aceste principii ar trebui, prin urmare, să se aplice întregului proces de gestionare a migrației, de la asigurarea accesului la protecție internațională, la combaterea migrației neregulamentare și a deplasărilor neautorizate.

Provocările gestionării migrației, legate în special de asigurarea unei identificări rapide a persoanelor care au nevoie de protecție internațională sau a returnărilor efective (în cazul persoanelor care nu au nevoie de protecție), ar trebui abordate în mod uniform la nivelul Uniunii Europene în ansamblu. Conform datelor disponibile, sosirea de resortisanți ai țărilor terțe cu nevoi clare de protecție internațională, observată în perioada 2015-2016, a fost înlocuită parțial cu sosiri mixte de persoane. Prin urmare, este important să se elaboreze un nou proces eficient care să permită o gestionare mai bună a fluxurilor de migrație mixtă. Este important, în special, să se creeze un instrument care să permită identificarea, într-un stadiu cât mai timpuriu, a persoanelor care au puține șanse să beneficieze de protecție în UE[1]. Acest instrument ar trebui să fie integrat în procesul de control la frontierele externe, cu un rezultat rapid, precum și cu norme clare și echitabile, și ar trebui să ducă la accesarea procedurii adecvate (procedura de azil sau procedura care respectă Directiva privind returnarea[2]).

---

[1] Proporția migranților care sosesc din țări cu rate de recunoaștere a cererilor de azil mai mici de 25 % a crescut de la 14 % în 2015 la 57 % în 2018.

[2] Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

Instrumentul respectiv ar trebui să conducă la consolidarea sinergiilor dintre controalele la frontierele externe, procedurile de azil și cele de returnare.

Prezenta propunere instituie o **procedură de screening premergătoare intrării**, care ar trebui să se aplice tuturor resortisanților țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Propunerea introduce norme uniforme privind procedurile de urmat în etapa, premergătoare intrării, de evaluare a nevoilor individuale ale resortisanților țărilor terțe și norme uniforme privind durata procesului de colectare a informațiilor relevante pentru identificarea procedurilor de urmat în cazul acestor persoane.

De asemenea, propunerea creează un cadru la nivelul UE prin instituirea unor norme uniforme pentru procedura de screening al migranților în situație neregulamentară care au fost reținuți pe teritoriul țării respective și au eludat controalele la frontieră când au intrat în spațiul Schengen. Acest lucru urmărește să contribuie la protejarea spațiului Schengen și să asigure gestionarea eficientă a migrației neregulamentare.

Obiectivele și principalele elemente ale procedurii de screening

Obiectivul procedurii de screening este de a contribui la noua abordare cuprinzătoare a migrației și a fluxurilor de migrație mixtă prin stabilirea rapidă a identității persoanelor, dar și a eventualelor riscuri pentru sănătate și securitate și prin direcționarea rapidă către procedura aplicabilă a tuturor resortisanților țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare.

Mai precis, procedura de screening ar trebui să cuprindă:

(a) un control medical preliminar și un control al vulnerabilității;

(b) o verificare a identității în informațiile din bazele de date europene;

(c) înregistrarea datelor biometrice (adică a datelor dactiloscopice și a datelor imaginii faciale) în bazele de date adecvate, în măsura în care acest lucru nu s-a efectuat încă și

(d) un control de securitate prin interogarea bazelor de date relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii, în special a Sistemului de informații Schengen (SIS), pentru a verifica dacă persoana în cauză nu constituie o amenințare la adresa securității interne.

Se așteaptă ca procedura de screening propusă să adauge valoare procedurilor actuale efectuate la frontierele externe, în special prin:

– crearea de norme uniforme privind identificarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare menționate în Codul frontierelor Schengen și prezentarea acestor persoane la controalele medicale și de securitate de la frontierele externe, sporind astfel securitatea în spațiul Schengen;

– clarificarea faptului că intrarea nu este autorizată pentru resortisanții țărilor terțe decât în cazul în care aceștia sunt autorizați în mod explicit în urma evaluării condițiilor de intrare sau atunci când statul membru decide să aplice, în cazuri individuale, normele speciale menționate la articolul 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen;

– crearea unui instrument uniform prin care toți resortisanții țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare să fie direcționați către procedura adecvată: fie o procedură care respectă Directiva privind returnarea, fie, în cazul unei cereri de protecție internațională, procedura normală de azil, o procedură accelerată sau procedura de azil aplicabilă la frontieră, fie, în fine, transferul în alt stat membru (fără a anticipa rezultatul oricărei astfel de proceduri și fără a le înlocui) și

– prin crearea unui cadru al UE și pentru procedura de screening al resortisanților țărilor terțe care au intrat pe teritoriul statelor membre fără autorizație și care sunt reținuți pe teritoriul lor.

Propunerea prevede că drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză ar trebui protejate cu ajutorul unui mecanism independent de monitorizare care urmează să fie instituit de statele membre. Acest mecanism de monitorizare ar trebui să vizeze, în special, respectarea drepturilor fundamentale în ceea ce privește procedura de screening, precum și respectarea normelor naționale aplicabile în cazul detenției și respectarea principiului nereturnării. În plus, mecanismul ar trebui să asigure faptul că plângerile sunt tratate cu promptitudine și într-un mod adecvat.

În fine, propunerea recunoaște rolul agențiilor UE – Frontex și Agenția Uniunii Europene pentru Azil – care pot însoți și sprijini autoritățile competente în cursul îndeplinirii tuturor sarcinilor lor legate de procedura de screening. Se acordă, de asemenea, un rol important Agenției pentru Drepturi Fundamentale, care ar trebui să ajute statele membre să elaboreze mecanismele independente de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale în legătură cu procedura de screening.

Domeniul de aplicare al propunerii

Procedura de screening propusă ar trebui să se aplice la frontierele externe următoarelor persoane:

– tuturor resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe în afara punctelor de trecere a frontierei pentru care statele membre au obligația, în temeiul Regulamentului privind Eurodac, de a preleva amprentele digitale, inclusiv celor care solicită protecție internațională;

– resortisanților țărilor terțe care sunt debarcați în urma unei operațiuni de căutare și salvare și

– resortisanților țărilor terțe care se prezintă la punctele de trecere a frontierei fără a îndeplini condițiile de intrare și care solicită acolo protecție internațională.

În același timp, procedura de screening trebuie să se bazeze pe instrumentele instituite prin alte acte legislative și să se conecteze cu acestea, în special cele referitoare la Eurodac[3], la utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnare[4] și la procedurile de azil[5].

Resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe în afara punctelor de trecere a frontierei sau care sunt debarcați în urma operațiunilor de căutare și salvare, inclusiv cei care solicită protecție internațională

În conformitate cu Codul frontierelor Schengen[6], frontierele externe pot fi trecute numai la punctele de trecere a frontierei care au fost notificate[7]. Controlul la frontiere[8] constă în verificările la frontiere efectuate la punctele de trecere a frontierei și în supravegherea frontierelor, efectuată între punctele de trecere a frontierei pentru a împiedica persoanele să se sustragă de la verificările la frontiere, pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și pentru a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut frontiera fără autorizație. În consecință, resortisanții țărilor terțe care au trecut frontierele externe în mod neautorizat și care nu au drept de ședere pe teritoriul statului membru în cauză trebuie să facă obiectul unor proceduri care respectă Directiva privind returnarea[9]. În cazul în care resortisantul țării terțe solicită protecție internațională, trebuie să i se asigure accesul la procedura de azil, iar persoana în cauză ar trebui să fie direcționată către autoritățile competente în domeniul azilului. Aceste norme ar trebui să se aplice, după caz, și resortisanților țărilor terțe debarcați în urma operațiunilor de căutare și salvare.

Pentru a respecta cadrul juridic existent, în special Regulamentul privind Eurodac și Sistemului de informații Schengen pentru returnare[10], precum și Directiva privind procedurile

---

3 Propunere de regulament (UE) XXXX de modificare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii.

4 Regulamentul (UE) 2018/1860 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 312, 7.12.2018, p. 1.

5 Propunere modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE.

6 Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

7 Articolul 5 din Regulamentul 2016/399.

8 Articolul 2 din Regulamentul 2016/399.

9 Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

10 A se vedea nota de subsol 4.

de azil[11], procedura de screening obligatoriu al resortisanților țărilor terțe reținuți în afara punctelor de trecere a frontierei ar trebui să îi vizeze pe cei în cazul cărora statele membre sunt obligate să le înregistreze datele biometrice în concordanță cu Regulamentul privind Eurodac[12].

Codul frontierelor Schengen nu prevede nicio obligație specifică privind controalele medicale ale resortisanților țărilor terțe reținuți în timpul supravegherii frontierelor. Resortisanții țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare ar fi putut fi expuși la amenințări la adresa sănătății (de exemplu, atunci când vin din zone de război sau ca urmare a expunerii la boli transmisibile). Prin urmare, este important să se identifice într-un stadiu cât mai timpuriu toate persoanele care au nevoie de asistență imediată, precum și minorii și persoanele vulnerabile, pentru a le direcționa către o procedură de azil aplicabilă la frontieră sau o procedură de azil accelerată, în concordanță cu criteriile aplicabile pentru aceste proceduri. Recenta pandemie de COVID-19 demonstrează, de asemenea, nevoia efectuării unor controale medicale pentru a identifica persoanele care necesită izolare din motive de sănătate publică. Este nevoie, așadar, de norme uniforme privind controalele medicale preliminare, care să se aplice tuturor resortisanților țărilor terțe supuși procedurii de screening.

Resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare și care solicită protecție internațională la punctele de trecere a frontierei

În conformitate cu articolul 3 din Codul frontierelor Schengen, controlul la frontiere ar trebui efectuat fără a aduce atingere drepturilor refugiaților și ale resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională. Cu toate acestea, Codul frontierelor Schengen nu prevede instrucțiuni suficiente pentru polițiștii de frontieră cu privire la modul de gestionare a resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională la punctele de trecere a frontierei[13], fiind observate, în acest sens, practici diferite de la un stat membru la altul. Ca urmare a acestei situații, resortisanții țărilor terțe care, în ciuda faptului că nu îndeplinesc condițiile de intrare, sunt admiși pe teritoriu pe baza solicitării de protecție internațională, se pot sustrage de la proceduri.

În plus, și în cazul resortisanților țărilor terțe aflați în această situație, nu există în prezent norme privind controalele medicale. Este necesar, așadar, să se prevadă norme suplimentare pentru a stabili o conexiune coerentă între controlul la frontierele externe și procedurile ulterioare relevante prevăzute în acquis-ul în materie de azil sau de returnare.

De asemenea, este necesar să se clarifice faptul că, în timpul procedurii de screening, adică în timpul controalelor efectuate pentru determinarea procedurii (procedurilor) corespunzătoare, resortisanții țărilor terțe în cauză nu ar trebui să fie autorizați să intre pe teritoriul statelor membre. Această normă ar trebui să se aplice tuturor resortisanților țărilor terțe care sunt supuși procedurii de screening la frontierele externe.

---

11 Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, JO L 180, 29.6.2013, p. 60.

12

13 Resortisanților țărilor terțe care nu solicită protecție internațională și care nici nu îndeplinesc condițiile de intrare, nici nu intră sub incidența vreuneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen ar trebui să li se refuze intrarea, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul 2016/399 (Codul frontierelor Schengen).

Garanțiile rezultate din procedurile aplicabile și aplicabilitatea transferului

În cazul tuturor resortisanților țărilor terțe supuși procedurii de screening, dacă aceștia solicită protecție internațională în momentul reținerii, în cursul controlului la frontieră de la punctul de trecere a frontierei sau în cursul procedurii de screening, aceștia ar trebui să fie considerați solicitanți de protecție internațională. Cu toate acestea, articolele 26 și 27 din Regulamentul XXXX [privind procedura de azil], precum și efectele juridice referitoare la [Directiva XXXX privind condițiile de primire] ar trebui să se aplice numai după terminarea procedurii de screening.

În mod similar, procedurile stabilite în Directiva privind returnarea ar trebui să înceapă să se aplice persoanelor vizate de prezenta propunere numai după terminarea procedurii de screening.

Procedura de screening ar putea fi urmată de transferul în cadrul mecanismului de solidaritate instituit prin Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație] în cazul în care un stat membru contribuie la solidaritate în mod voluntar sau solicitanții de protecție internațională nu sunt supuși procedurii aplicabile la frontieră în temeiul Regulamentului (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul privind procedura de azil) sau în cadrul mecanismului de abordare a situațiilor de criză instituit prin Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind situațiile de criză].

Excludere generală

Procedura de screening nu este menită să li se aplice resortisanților țărilor terțe care îndeplinesc condițiile de intrare stabilite la articolul 6 din Regulamentul 2016/399 (Codul frontierelor Schengen). În cazul în care, în timpul procedurii de screening, rezultă că resortisanții țărilor terțe în cauză îndeplinesc condițiile respective, procedura de screening ar trebui să înceteze imediat, iar resortisanții țărilor terțe ar trebui să fie autorizați să intre pe teritoriul statului membru. Acest lucru nu afectează posibilitatea de a aplica sancțiuni pentru trecerea neautorizată a unei frontiere externe, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (3) din Codul frontierelor Schengen.

În mod similar, procedura de screening nu ar trebui să li se aplice resortisanților țărilor terțe în cazul cărora statul membru poate sau este obligat să aplice o derogare în ceea ce privește condițiile de intrare. O listă exhaustivă a acestor cazuri este prevăzută la articolul 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen și include cazurile resortisanților țărilor terțe care sunt titulari ai unui permis de ședere sau ai unei vize de lungă ședere emise de un alt stat membru și care sunt autorizați să intre pe teritoriu în scopul tranzitului și cazurile resortisanților țărilor terțe care sunt autorizați de un stat membru printr-o decizie individuală să intre pe teritoriul său din motive umanitare (de exemplu în scopul unui tratament medical). Cu toate acestea, în cazul în care statul membru consideră că persoanele care solicită protecție internațională ar putea beneficia de o decizie individuală de autorizare a intrării, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (5) litera (c), persoanele respective ar trebui să fie supuse procedurii de screening, iar autorizația de intrare ar trebui suspendată în așteptarea rezultatului procedurii adecvate de acordare a protecției internaționale.

Resortisanții țărilor terțe reținuți pe teritoriu

Resortisanții țărilor terțe care sunt reținuți de poliție sau de alte autorități competente pe teritoriul unui stat membru și care nu îndeplinesc condițiile de intrare și de ședere trebuie să facă obiectul procedurilor de returnare în conformitate cu Directiva privind returnarea, cu excepția cazului în care aceștia solicită protecție internațională. În acest din urmă caz, ar trebui să li se examineze cererea sau să li se acorde o autorizație sau un drept de ședere în statul membru în cauză.

Pentru a proteja mai bine spațiul Schengen și a asigura gestionarea adecvată a migrației neregulamentare, statele membre ar trebui, de asemenea, să fie obligate să supună aceste persoane procedurii de screening. Totuși, această obligație nu ar trebui să se aplice în cazul persoanelor care au depășit durata de ședere autorizată (resortisanții țărilor terțe care au depășit durata vizelor primite, de exemplu, prin rămânerea în statele membre o perioadă mai lungă decât cele 90 de zile dintr-un termen de 180 de zile sau prin șederea pentru o perioadă mai lungă decât cea autorizată de un permis de ședere sau de o viză de lungă ședere pe care o dețin), deoarece persoanele aflate în această situație au fost supuse verificărilor la frontiere la sosire.

Procedura de screening al persoanelor reținute pe teritoriul unui stat membru (cu respectarea limitării de mai sus) ar trebui să compenseze faptul că aceste persoane au reușit, probabil, să evite verificările la frontiere la intrarea în Uniunea Europeană și în spațiul Schengen. Prin includerea acestor cazuri în domeniul de aplicare al regulamentului propus, se asigură faptul că și această procedură de screening va urma norme și standarde uniforme.

În astfel de cazuri, procedura de screening ar trebui să fie declanșată de absența ștampilei de intrare dintr-un document de călătorie sau de absența completă a documentului de călătorie și, prin urmare, de incapacitatea de dovedi în mod credibil că au trecut o frontieră externă în mod regulamentar. Odată cu începerea funcționării Sistemului de intrare/ieșire în 2022, ștampilele vor fi înlocuite cu înregistrări mai fiabile în sistemul electronic, care se vor afla și la dispoziția autorităților de aplicare a legii, oferind un grad suplimentar de certitudine în ceea ce privește intrarea legală a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea abordează provocările legate de protecția frontierelor externe și de prevenirea deplasărilor neautorizate în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne. Procedura de screening completează normele referitoare la controlul la frontierele externe prevăzute în Regulamentul 2016/399 (Codul frontierelor Schengen) și în special obligațiile statelor membre care decurg din articolele 3 și 13 ale codului în ceea ce privește prevenirea intrării neautorizate, precum și în ceea ce privește efectuarea de controale la frontieră fără a aduce atingere drepturilor refugiaților și ale resortisanților țărilor terțe care necesită protecție internațională. Propunerea reflectă, de asemenea, faptul că, în absența unei ștampile într-un document de călătorie (sau, după începerea funcționării Sistemului de intrare/ieșire în 2022, în absența unei intrări în sistemul electronic aflat și la dispoziția autorităților de aplicare a legii) se presupune că resortisanții țărilor terțe reținuți pe teritoriul unui stat membru nu îndeplinesc condițiile de intrare.

Propunerea reflectă evoluțiile recente ale acquis-ului Schengen, în special implementarea Sistemului de intrare/ieșire[14], prevăzută pentru 2022, și ține cont de cadrul pentru

[14] Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii, JO L 327, 9.12.2017, p. 20.

interoperabilitate instituit prin Regulamentele (UE) 2019/817[15] și (UE) 2019/818[16]. Modificările necesare ale actelor juridice de instituire a bazelor de date specifice, cum ar fi Sistemul de intrare/ieșire (EES), Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) sau Sistemul de informații privind vizele (VIS), se limitează la acordarea drepturilor de acces pentru autoritățile desemnate în contextul procedurii de screening.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este unul dintre elementele juridice constitutive ale noului Pact privind migrația și azilul și prevede un element suplimentar în gestionarea migrației, în deplină concordanță cu Propunerea de regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, cu Propunerea de regulament privind procedura de azil, cu Propunerea de regulament privind situațiile de criză și cu Propunerea modificată de reformare a Regulamentului privind Eurodac.

Împreună cu primul document menționat, prezenta propunere urmărește să contribuie la o abordare cuprinzătoare a migrației prin stabilirea unei conexiuni coerente între toate etapele procesului de migrație, de la sosire și prelucrarea cererilor de protecție internațională, până la, după caz, returnare. Această abordare ar trebui pusă în practică cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. În acest scop, se propune să se asigure instituirea, de către fiecare stat membru, a unui mecanism independent de monitorizare, pentru a se garanta respectarea drepturilor fundamentale în legătură cu procedura de screening și investigarea în mod corespunzător a oricăror acuzații de încălcare a drepturilor fundamentale.

Mecanismul de monitorizare pentru procedura de screening ar trebui să facă parte din guvernanța și monitorizarea situației migrației, prevăzute în noul Regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație (AMMR). Statele membre ar trebui să integreze rezultatele mecanismului lor național de monitorizare instituit în temeiul prezentului regulament în strategiile lor naționale prevăzute în AMMR.

Prezenta propunere nu aduce atingere procedurilor existente din domeniul azilului și al returnării și nici nu reduce exercitarea drepturilor individuale, ci doar organizează mai bine etapa premergătoare intrării pentru a facilita o utilizare mai bună a acestor proceduri.

La terminarea procedurii de screening, resortisanții țărilor terțe ar trebui să fie direcționați către autoritățile competente, care – utilizând informațiile colectate în timpul procedurii în formularul de intervievare a migranților – ar trebui să ia deciziile relevante.

Prin urmare, informațiile colectate în timpul procedurii de screening ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor procedurilor respective într-un mod mai eficient. Cu ajutorul acestor informații, autoritățile competente în materie de azil ar trebui, în special, să poată identifica mai ușor solicitanții de azil care s-ar încadra în domeniul de aplicare al procedurii aplicabile la frontieră, în conformitate cu modificările propuse la Regulamentul privind procedura de azil. Informațiile colectate ar trebui, de asemenea, să contribuie la combaterea introducerii ilegale

---

[15] Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor, JO L 135, 22.5.2019, p. 27.

[16] Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației, JO L 135, 22.5.2019, p. 85.

de migranți și la îmbunătățirea controalelor la frontiere printr-o înțelegere mai bună a fluxurilor migratorii.

Datele biometrice menționate în Regulamentul XXXX [Regulamentul privind Eurodac] colectate în timpul procedurii de screening, împreună cu datele menționate la articolele [12, 13, 14 și 14a] din regulamentul respectiv, ar trebui să fie transmise Eurodac cu privire la resortisanții țărilor terțe în cazul cărora statele membre sunt obligate să le preleveze amprentele digitale. Prin impunerea acestei colectări și transmiteri în timpul procedurii de screening, prezentul regulament precizează momentul și, astfel, confirmă obligațiile privind prelevarea amprentelor digitale și înregistrarea resortisanților țărilor terțe. Procedura de screening va facilita și verificarea altor sisteme informatice la scară largă, cum ar fi Sistemul de informații Schengen, în scopul returnării.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe articolul 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se referă la dezvoltarea unei politici care urmărește să asigure controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe.

În ceea ce privește modificările aduse regulamentelor de instituire a diferitelor baze de date (VIS, EES, ETIAS) și regulamentului de instituire a interoperabilității, propunerea se bazează, de asemenea, pe articolul 77 alineatul (2) litera (d) din TFUE, care se referă la dezvoltarea unei politici în vederea adoptării oricărei măsuri necesare pentru instituirea treptată a unui sistem integrat de administrare a frontierelor externe.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Acțiunile desfășurate în domeniul spațiului de libertate, securitate și justiție se încadrează într-un domeniu de competență partajată între UE și statele membre, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din TFUE. Prin urmare, este aplicabil principiul subsidiarității, în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană: Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre (nici la nivel central, nici la nivel regional și local), ci mai degrabă la nivelul Uniunii (datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii propuse).

Obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual și pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, deoarece acestea se referă la controale asupra persoanelor la frontierele externe și la supravegherea eficace la trecerea frontierelor respective. Astfel cum se explică în considerentul 6 din Codul frontierelor Schengen, „[c]ontrolul la frontiere există nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se aplică, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne. *Controlul la frontiere ar trebui să contribuie la combaterea imigrației ilegale și a traficului de ființe umane, precum și la prevenirea oricărei amenințări la adresa securității interne, a ordinii publice, a sănătății publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre.”*

Măsurile propuse completează normele existente privind controlul la frontierele externe prevăzute în Codul frontierelor Schengen și alte măsuri adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2) litera (b) din TFUE. Prin îmbunătățirea imaginii generale a autorităților competente privind persoanele care trec frontiera externă și prin contribuția la o determinare mai eficientă a procedurii care trebuie aplicată resortisanților țărilor terțe în cauză, măsurile

propuse contribuie la menținerea spațiului fără controale la frontierele interne. Prin urmare, Uniunea poate adopta măsurile propuse, în conformitate cu principiul subsidiarității.

- **Proporționalitatea**

Propunerea este proporțională cu obiectivele identificate.

Propunerea vine ca răspuns la deficiențele identificate în gestionarea fluxurilor mixte de resortisanți ai țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare, inclusiv în gestionarea resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională.

Propunerea introduce obligația de a verifica datele biometrice ale resortisanților țărilor terțe în cauză în registrul comun de date de identitate (*Common Identity Repository* – CIR) instituit prin Regulamentul privind interoperabilitatea, care conține toate datele de identitate ale persoanelor cunoscute de sistemele informatice la scară largă din domeniul migrației, securității și justiției. Această obligație este concepută astfel încât să fie accesate numai datele care sunt strict necesare pentru identificarea resortisanților țărilor terțe (datele accesate sunt similare celor dintr-un document de călătorie) și să nu existe suprapuneri sau noi colectări de date într-un sistem informatic la scară largă.

Controlul de securitate ar trebui să utilizeze sistemele de informații europene relevante și, în măsura în care este posibil, să fie efectuat pe baza datelor biometrice, pentru a reduce la minimum riscul identificării false.

Propunerea vizează crearea de sinergii între diferitele proceduri și etape de gestionare a migranților și a solicitanților de azil. De exemplu, în timpul procedurii de screening, vor trebui luate în considerare toate consultările anterioare posibile ale bazelor de date relevante, în special ale Sistemului de informații Schengen. Acest lucru este deosebit de relevant în cazul persoanelor care solicită protecție internațională la punctul de trecere a frontierei, în cazul cărora bazele de date ar fi trebuit să fie consultate deja în cursul verificărilor la frontieră.

Se preconizează că această colectare a informațiilor necesare și cuprinzătoare cu privire la resortisanții țărilor terțe în cauză va contribui la accelerarea procesului de azil la terminarea procedurii de screening.

În mod similar, normele uniforme propuse cu privire la controalele medicale și identificarea resortisanților țărilor terțe cu vulnerabilități la frontierele externe sunt limitate la ceea ce este absolut necesar pentru a îndeplini obiectivul propunerii, și anume identificarea resortisanților țărilor terțe care au nevoie de îngrijire imediată sau care necesită izolare din motive de sănătate publică, precum și a persoanelor cu vulnerabilități sau nevoi procedurale ori de primire speciale și asigurarea unui sprijin adecvat pentru aceștia. Propunerea prevede, de asemenea, adaptarea furnizării de informații privind procedura de screening la nevoile minorilor și asigurarea prezenței unui personal instruit și calificat pentru a lucra cu minori.

Propunerea clarifică faptul că, în cursul procedurii de screening la frontiera externă, resortisanții țărilor terțe în cauză nu ar trebui să fie autorizați să intre pe teritoriul unui stat membru. Se preconizează că acest lucru va contribui la abordarea cazurilor specifice în care intenția de a solicita protecție internațională este exprimată în timpul verificărilor la frontieră, dar nu este continuată sau este continuată abia mai târziu într-un alt stat membru. Norma conform căreia intrarea nu este autorizată în cursul procedurii de screening reflectă obligația polițiștilor de frontieră de a se asigura că resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare nu sunt autorizați să intre pe teritoriul Uniunii. Stabilirea situațiilor în care

procedura de screening impune detenția și modalitățile de efectuare a acesteia sunt lăsate la latitudinea dreptului național.

Propunerea prevede, de asemenea, aplicarea procedurii de screening în cazul resortisanților țărilor terțe aflați pe teritoriul statelor membre în situația în care nu există indicii potrivit cărora aceștia au trecut o frontieră externă pentru a intra pe teritoriul statelor membre în mod autorizat. Această dispoziție nu vizează „persoanele care au depășit durata de ședere autorizată”, cum ar fi titularii unei vize de scurtă ședere care rămân mai mult de trei luni sau persoanele cu un permis de ședere care rămân după expirarea acestuia. Aceste persoane au făcut obiectul verificărilor la frontiere atunci când au sosit în spațiul Schengen; caracterul neregulamentar al șederii lor nu este legat de modul în care au intrat, ci decurge din faptul că nu au plecat la timp.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea completează și specifică normele uniforme privind controlul la frontierele externe prevăzute în Regulamentul privind frontierele Schengen, impunând statelor membre ca, în cele trei tipuri de situații menționate mai sus, resortisanții țărilor terțe să fie supuși unei proceduri de screening care să constea într-o verificare a identității, un control de securitate și un control medical, atunci când este necesar, pentru a le permite autorităților să îi direcționeze către procedurile adecvate privind azilul sau returnarea. Pentru a contribui astfel la securitatea spațiului Schengen și la eficacitatea politicii Uniunii privind azilul și migrația, aceste controale ar trebui să fie efectuate conform unor standarde uniforme. Pentru stabilirea acestor standarde, sunt necesare dispoziții direct aplicabile. În consecință, instrumentul adecvat pentru organizarea acestei proceduri de screening este un regulament.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Comisia pune în aplicare un proces de elaborare de politici bazate pe date concrete și face trimitere la documentul separat (XXX), în care sunt detaliate datele și elementele ce sprijină abordarea propusă pentru diversele provocări identificate începând cu 2016 pentru finalizarea reformei sistemului european comun de azil (SECA). Datele și informațiile prezentate în documentul respectiv sunt relevante și pentru propunerea care introduce procedura de screening ca parte a unui proces coerent pentru toți resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare la trecerea frontierelor externe ale spațiului Schengen.

- **Consultări cu părțile interesate**

Comisia a consultat statele membre, Parlamentul European și părțile interesate în mai multe rânduri pentru a colecta opiniile acestora referitoare la viitorul Pact privind migrația și azilul. În paralel, președințiile română, finlandeză și croată au organizat schimburi atât strategice, cât și tehnice privind viitorul diverselor aspecte ale politicii în materie de migrație, incluzând azilul, returnarea și relațiile cu țările terțe în materie de readmisie și de reintegrare. Din aceste consultări a reieșit sprijinul pentru un nou început al politicii europene în domeniul migrației și al azilului, cu scopul de a aborda de urgență deficiențele din cadrul SECA, de a îmbunătăți eficacitatea sistemului de returnare, de a structura și a dota mai bine relațiile noastre cu țările terțe în materie de readmisie și de a asigura reintegrarea durabilă a migranților returnați.

Înainte de lansarea noului Pact privind migrația și azilul, Comisia a purtat discuții permanente cu Parlamentul European care a subliniat, în special, necesitatea de a asigura respectarea deplină a drepturilor fundamentale. De asemenea, vicepreședintele Schinas și comisara Johansson au organizat consultări cu toate statele membre în primele 100 de zile ale mandatului, precum și consultări bilaterale subsecvente cu toate statele membre. Statele membre au recunoscut că este necesar să se dea dovadă de unitate și să se facă progrese treptate pentru remedierea punctelor slabe ale sistemului actual, să se creeze un nou sistem de distribuire echitabilă a răspunderii la care să poată contribui toate statele membre, să se protejeze solid frontierele, să se acorde importanța cuvenită dimensiunii externe a migrației și să se îmbunătățească returnările. Majoritatea statelor membre și-au exprimat interesul de a dispune de proceduri clare și eficiente la frontierele externe, în special pentru a preveni deplasările neautorizate și a facilita returnările. Cu toate acestea, unele state membre au subliniat că nu trebuie creată nicio sarcină administrativă inutilă.

De asemenea, în mai multe ocazii, comisara Johansson a organizat consultări specifice cu organizațiile internaționale, cu organizațiile societății civile, cu organizațiile neguvernamentale locale relevante din statele membre, precum și cu partenerii sociali și economici.

Comisia a ținut cont, de asemenea, de numeroasele recomandări ale autorităților naționale și locale[17], ale organizațiilor neguvernamentale și internaționale, cum ar fi Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR)[18], Organizația Internațională pentru Migrație (OIM)[19], precum și ale grupurilor de reflecție și ale mediului academic, cu privire la modul în care ar trebui conceput un nou început și cum ar trebui abordate provocările actuale în materie de migrație în conformitate cu standardele privind drepturile omului. De asemenea, Comisia a luat în considerare o serie de întrebări *ad hoc*, precum și contribuțiile și studiile specializate elaborate în ultimii ani de Rețeaua europeană de migrație[20] și lansate la inițiativa sa.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special în următoarele acte:

- Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- obligațiile care decurg din dreptul internațional, în special din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților;
- Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și
- Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva torturii.

---

17 De exemplu, Planul de acțiune conceput la Berlin privind o nouă politică europeană în domeniul azilului, 25 noiembrie 2019, semnat de 33 de organizații și municipalități.

18 Recomandările UNHCR pentru Pactul propus de Comisia Europeană privind migrația și azilul, ianuarie 2020.

19 Recomandările OIM pentru noul Pact al Uniunii Europene privind migrația și azilul, februarie 2020.

20 Toate studiile și rapoartele Rețelei europene de migrație sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

Procedura de screening trebuie să se deruleze cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt consacrate în cartă, printre care se numără:

- dreptul la demnitate umană (articolul 1);
- interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante (articolul 4);
- dreptul de azil (articolul 18);
- protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare (articolul 19);
- principiul nediscriminării (articolul 21) și
- un nivel ridicat de protecție a sănătății umane (articolul 35).

Pentru a se asigura respectarea Cartei drepturilor fundamentale și a altor obligații europene și internaționale în legătură cu procedura de screening, inclusiv a faptului că va trebui întotdeauna acordat accesul la proceduri, statele membre au obligația de a institui un mecanism independent de monitorizare. Acest mecanism de monitorizare ar trebui să vizeze, în special, respectarea drepturilor fundamentale pe tot parcursul procedurii de screening, precum și respectarea normelor naționale aplicabile în cazul detenției. Agenția pentru Drepturi Fundamentale ar trebui să stabilească orientări generale privind instituirea și funcționarea independentă a acestui mecanism. În plus, la cererea unui stat membru, agenția poate ajuta autoritățile naționale competente să elaboreze mecanismul național de monitorizare, în special în ceea ce privește stabilirea garanțiilor pentru independența sa, precum și a unei metodologii de monitorizare și a unor măsuri de formare. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că dreptul lor național prevede desfășurarea de investigații în cazurile de acuzații de încălcare a drepturilor fundamentale în cursul procedurii de screening, inclusiv prin garantarea faptului că plângerile sunt tratate cu promptitudine și într-un mod adecvat.

Prezenta propunere ține cont pe deplin de drepturile copilului și de nevoile speciale ale persoanelor vulnerabile, oferind sprijin adecvat în timp util pentru protejarea sănătății lor fizice și mintale. Minorilor trebuie să li se acorde sprijin de către personal instruit și calificat pentru a lucra cu minori, cu informarea simultană a autorităților de protecție a copilului.

Propunerea afectează dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă) în trei moduri, care sunt totuși strict necesare și proporționale pentru realizarea obiectivelor urmărite, și anume sporirea securității spațiului Schengen și asigurarea unui proces lin de direcționare a resortisanților țărilor terțe aflați la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare către procedurile adecvate privind azilul sau returnarea.

În primul rând, consultarea documentelor de călătorie, prelucrarea datelor biometrice și consultarea bazelor de date în contextul verificării identității și al controlului de securitate constituie forme de prelucrare a datelor cu caracter personal, care sunt inerente în încercarea de a afla cine este persoana care dorește – sau încearcă – să treacă frontiera externă și dacă această persoană constituie un risc pentru securitatea statelor membre. Aceste forme de prelucrare a datelor cu caracter personal sunt deja prevăzute în Codul frontierelor Schengen. În prezentul regulament, acestea sunt specificate pentru cele trei seturi de situații speciale în care resortisanții țărilor terțe se află la frontierele externe fără a îndeplini condițiile de intrare și în care procedura de screening este considerată necesară pentru a spori securitatea spațiului Schengen și pentru a asigura un proces lin de direcționare a persoanelor în cauză către procedurile adecvate privind azilul sau returnarea.

În al doilea rând, formularul de intervievare a migranților completat până la terminarea procedurii de screening conține informații necesare pentru a permite autorităților statelor membre să direcționeze persoanele în cauză către procedura adecvată. Completarea și citirea formularului de intervievare a migranților de către autorități constituie, prin urmare, forme de prelucrare a datelor cu caracter personal ce sunt inerente în vederea direcționării resortisanții țărilor terțe care se află la frontierele externe fără a îndeplini condițiile de intrare către procedurile adecvate privind azilul sau returnarea.

În al treilea rând, precizarea în timp a obligațiilor statelor membre prevăzute în Regulamentul privind Eurodac de a colecta și a transmite date cu caracter personal ale resortisanților țărilor terțe în cauză nu implică nicio prelucrare suplimentară a datelor cu caracter personal. Precizarea obligă mai degrabă statele membre să efectueze această prelucrare, astfel cum se prevede în Regulamentul privind Eurodac, în cursul procedurii de screening.

Întrucât procedura de screening ca atare este o simplă etapă de colectare de informații, care prelungește sau completează verificările la punctul de trecere a frontierei și care nu implică nicio decizie care să afecteze drepturile persoanei în cauză, nu este prevăzut niciun control judiciar în ceea ce privește rezultatul procedurii de screening. După terminarea procedurii de screening, persoana care a fost supusă acestei proceduri este vizată de o procedură de returnare sau de azil, în cadrul căreia se iau decizii care pot face obiectul controlului judiciar, sau primește un refuz al intrării, care poate fi, de asemenea, contestat în fața unei autorități judiciare. Procedura de screening ar trebui să dureze cât mai puțin posibil, iar durata maximă ar trebui să fie atinsă numai în cazuri rare, dificile sau în situații în care multe persoane trebuie să fie supuse procedurii de screening în același timp. În cazul în care se atinge durata maximă de 5 zile, iar în situații excepționale de 10 zile în privința unei persoane, procedura de screening ar trebui să se termine imediat și ar trebui să înceapă imediat, cu privire la persoana respectivă, o procedură care să ducă la o decizie ce poate face obiectul controlului judiciar.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Regulamentul propus nu are implicații pentru bugetul UE.

Resursele financiare totale necesare pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentei propuneri sunt estimate la 417,626 milioane EUR pentru perioada 2021-2027. Este posibil să necesite sprijin financiar în special următoarele elemente ale procedurii de screening:

– infrastructura pentru procedura de screening: crearea de spații la punctele de trecere a frontierei sau de centre de primire etc. și utilizarea/modernizarea spațiilor și a centrelor existente;

– accesul la bazele de date relevante în noile locații;

– angajarea de personal suplimentar pentru efectuarea procedurii de screening;

– formarea polițiștilor de frontieră și a altor categorii de personal pentru efectuarea procedurii de screening;

– recrutarea de personal medical;

– echipamente medicale și spații pentru controalele medicale preliminare, după caz;

– instituirea unui mecanism independent de monitorizare a drepturilor fundamentale în cursul procedurii de screening.

Cheltuielile legate de aceste noi sarcini pot fi acoperite din resursele aflate la dispoziția statelor membre în temeiul noului cadru financiar multianual 2021-2027.

Nu sunt necesare resurse financiare sau umane suplimentare în contextul prezentei propuneri legislative.

Informații mai detaliate în acest sens pot fi găsite în Fișa financiară legislativă care însoțește prezenta propunere.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicație detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 explică obiectul prezentului regulament. Acesta precizează că se aplică la frontierele externe și pe teritoriile statelor membre, în cazul în care nu există indicii potrivit cărora resortisanții țărilor terțe au făcut obiectul unor controale la frontiera externă.

Articolul 2 prevede definițiile aplicabile în contextul procedurii de screening.

Articolul 3 stabilește domeniul de aplicare personal prin identificarea resortisanților țărilor terțe care ar trebui să fie supuși obligatoriu procedurii de screening la frontierele externe: resortisanții țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare și în cazul cărora statele membre au obligația de a colecta amprentele digitale în temeiul Regulamentului privind Eurodac, persoanele debarcate pe teritoriul statelor membre în urma unei operațiuni de căutare și salvare și resortisanții țărilor terțe care solicită protecție internațională la un punct de trecere a frontierei.

Persoanele care nu trebuie să fie supuse procedurii de screening sunt resortisanții țărilor terțe autorizați să intre pe baza derogărilor menționate la articolul 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen (titularii de permise de ședere sau de vize pe termen lung în scopul tranzitului, resortisanții țărilor terțe care trebuie să dețină viză, în cazul viza este eliberată la frontieră și persoanele admise de un stat membru pe baza unei decizii individuale din motive umanitare, de interes național sau în temeiul unor obligații internaționale, cu excepția persoanelor care solicită protecție internațională și care ar trebui direcționate către procedura de screening).

Articolul 4 prevede că, în cursul procedurii de screening, resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening la o frontieră externă nu sunt autorizați să intre pe teritoriu. Acesta prevede, de asemenea, că procedura de screening încetează imediat ce se constată că resortisantul în cauză al unei țări terțe îndeplinește condițiile de intrare. Acest lucru nu aduce atingere eventualei aplicări a sancțiunilor legate de trecerea frontierei externe fără autorizație, în concordanță cu normele actuale prevăzute în Codul frontierelor Schengen.

Articolul 5 prevede că statele membre trebuie să aplice procedura de screening și în cazul resortisanților țărilor terțe care au fost reținuți pe teritoriu, atunci când există indicii potrivit cărora aceștia au eludat verificările la frontiera externă atunci când au intrat în UE.

Articolul 6 stabilește norme privind locul și durata procedurii de screening. Locul este la frontierele externe, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 5. Durata propusă a procedurii de screening este de cinci zile, cu excepția cazului în care persoana în cauză a fost deja ținută la frontieră timp de 72 de ore, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 [Regulamentul privind Eurodac], în legătură cu trecerea neautorizată a frontierei externe. Într-un astfel de caz, procedura de screening nu ar trebui să depășească 2 zile. În cazul în care se aplică persoanelor reținute pe teritoriu, procedura de screening nu ar trebui să depășească trei zile. Articolul enumeră, de asemenea, toate elementele procedurii de screening și prevede posibilitatea ca statele membre să fie sprijinite în cursul procedurii de agențiile relevante ale UE, în limitele mandatelor lor respective. De asemenea, acesta recunoaște necesitatea ca statele membre să implice autoritățile de protecție

a copilului și raportorii naționali împotriva traficului de persoane în cazul persoanelor vulnerabile sau al minorilor.

Articolul 7 stabilește obligația ca fiecare stat membru să instituie un mecanism independent de monitorizare pentru drepturile fundamentale și definește rolul Agenției pentru Drepturi Fundamentale în acest proces.

Articolul 8 indică informațiile care trebuie comunicate resortisanților țărilor terțe în cauză în cursul procedurii de screening, subliniind, în același timp, necesitatea de a asigura respectarea anumitor standarde în această privință, astfel încât informațiile să le fie comunicate în mod corespunzător resortisanților țărilor terțe, în special în cazul copiilor.

Articolul 9 stabilește normele privind controlul medical și identificarea resortisanților țărilor terțe cu vulnerabilități și nevoi procedurale sau de primire speciale la frontierele externe.

Articolul 10 prevede norme specifice privind identificarea resortisanților țărilor terțe prin consultarea registrului comun de date de identitate (CIR), instituit prin Regulamentul privind interoperabilitatea. Consultarea CIR permite consultarea datelor de identitate înregistrate în sistemele EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN într-o singură etapă, în mod rapid și fiabil, asigurând, în același timp, o protecție maximă a datelor și evitând prelucrarea inutilă sau duplicarea datelor.

Articolul 11 prevede norme specifice privind controalele de securitate. Acesta impune autorităților competente să consulte sistemele EES, ETIAS, VIS și ECRIS-TCN și baza de date a Interpol privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN) pentru a verifica dacă resortisanții țărilor terțe nu reprezintă o amenințare la adresa securității. Toate aceste controale ar trebui efectuate, în măsura în care este posibil, pe baza datelor biometrice, pentru a reduce la minimum riscul identificării false, iar rezultatele căutărilor ar trebui limitate doar la datele fiabile.

Articolul 12 completează articolul 11, prevăzând normele specifice aferente controalelor de securitate.

Articolul 13 prevede un formular de intervievare a migranților pentru culegerea de informații care ar trebui completat de către autoritățile competente până la terminarea procedurii de screening.

Articolul 14 prevede rezultatele posibile ale procedurii de screening pentru resortisanții țărilor terțe care au fost supuși procedurii respective. Mai precis, acesta se referă la proceduri care respectă Directiva 2008/115/CE (Directiva privind returnarea) în cazul resortisanților țărilor terțe care nu au solicitat protecție internațională și cu privire la care procedura de screening nu a evidențiat faptul că îndeplinesc condițiile de intrare. Acesta stabilește, de asemenea, că resortisanții țărilor terțe care au depus o cerere de protecție internațională ar trebui să fie direcționați către autoritățile menționate la articolul [XY] din respectivul regulament. Formularul menționat la articolul 13 din prezentul regulament se transmite simultan cu direcționarea persoanei în cauză către autoritățile competente. Articolul 14 se referă, de asemenea, la posibilitatea de transfer în cadrul mecanismului de solidaritate instituit prin articolul XX din Regulamentul (UE) XXXX/XXXX [Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație]. Dispoziția se referă, de asemenea, la resortisanții țărilor terțe care au fost supuși procedurii de screening după ce au fost reținuți pe teritoriul respectiv. Acești resortisanți ai țărilor terțe sunt supuși fie procedurilor care respectă Directiva 2008/115/CE, fie procedurilor menționate la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX (Regulamentul privind procedura de azil). Dispoziția prevede, de asemenea, că, în cursul procedurii de screening, autoritățile prelevează datele biometrice menționate la articolele [10, 13, 14 și 14a] din Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind

Eurodac] ale tuturor persoanelor cărora li se aplică regulamentul menționat și transmit datele în conformitate cu regulamentul menționat, dacă acest lucru nu s-a făcut deja.

Articolul 15 introduce procedura comitetului în scopul adoptării actelor de punere în aplicare menționate în contextul controalelor de identificare și de securitate prevăzute la articolul 10 și, respectiv, la articolul 11.

Articolele 16-19 prevăd modificări ale Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 – actele juridice de instituire a bazelor de date care trebuie consultate în cursul procedurii de screening și a interoperabilității dintre acestea.

Articolul 20 prevede evaluarea punerii în aplicare a măsurilor stabilite în prezentul regulament.

Articolul 21 conține dispozițiile finale.

2020/0278 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Spațiul Schengen a fost creat pentru a realiza obiectivul Uniunii de stabilire a unui spațiu fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a persoanelor, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Buna funcționare a acestui spațiu se bazează pe încrederea reciprocă între statele membre și pe gestionarea eficientă a frontierelor externe.

(2) Normele care reglementează controlul persoanelor ce trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului (Codul frontierelor Schengen)[21], astfel cum a fost adoptat în temeiul articolului 77 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Pentru a dezvolta în continuare politica Uniunii care urmărește să asigure controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe, menționată la articolul 77 alineatul (1) din TFUE, ar trebui adoptate măsuri suplimentare care să vizeze situațiile în care resortisanți ai țărilor terțe reușesc să evite verificările la frontierele externe sau situațiile în care resortisanți ai țărilor terțe sunt debarcați în urma operațiunilor de căutare și salvare, precum și situațiile în care resortisanți ai țărilor terțe solicită protecție internațională la un punct de trecere a frontierei, fără a îndeplini condițiile de intrare. Prezentul regulament completează Regulamentul (UE) 2016/399 în ceea ce privește cele trei seturi de situații și aduce precizări în acest sens.

---

[21] Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

(3) Este esențial să se asigure faptul că, în aceste trei seturi de situații, resortisanții țărilor terțe sunt supuși unei proceduri de screening, pentru a facilita identificarea adecvată și a permite direcționarea eficientă a acestora către procedurile relevante care, în funcție de circumstanțe, pot fi proceduri de protecție internațională sau proceduri care respectă Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului („Directiva privind returnarea”)[22]. Procedura de screening ar trebui să completeze în mod coerent verificările efectuate la frontiera externă sau să compenseze eludarea respectivelor verificări de către resortisanții țărilor terțe la trecerea frontierei externe.

(4) Controlul la frontiere există nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se aplică, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne. Controlul la frontiere ar trebui să contribuie la combaterea migrației ilegale și a traficului de persoane, precum și la prevenirea oricărei amenințări la adresa securității interne, a ordinii publice, a sănătății publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre. Astfel, măsurile luate la frontierele externe sunt elemente importante ale unei abordări cuprinzătoare a migrației, care să permită tratarea provocării reprezentate de fluxurile mixte de migranți și de persoane care solicită protecție internațională.

(5) În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) 2016/399, controlul la frontiere constă în verificările la frontiere efectuate la punctele de trecere a frontierei și în supravegherea frontierelor, efectuată între punctele de trecere a frontierei pentru a-i împiedica pe resortisanții țărilor terțe să se sustragă de la verificările la frontiere. În conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) 2016/399, o persoană care a trecut frontiera în mod neautorizat și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și face obiectul procedurilor care respectă Directiva 2008/115/CE. În conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2016/399, controlul la frontiere ar trebui efectuat fără a aduce atingere drepturilor refugiaților și ale persoanelor care solicită protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării.

(6) Polițiștii de frontieră se confruntă adesea cu resortisanți ai țărilor terțe care solicită protecție internațională fără să posede documente de călătorie, atât în urma reținerilor efectuate în timpul supravegherii frontierelor, cât și în timpul verificărilor efectuate la punctele de trecere a frontierei. În plus, în anumite secțiuni ale frontierei, polițiștii de frontieră se confruntă cu un număr mare de sosiri în același timp. În astfel de circumstanțe, este deosebit de dificil să se asigure consultarea tuturor bazelor de date relevante și stabilirea imediată a procedurii adecvate de azil sau de returnare.

(7) Pentru a asigura o gestionare rapidă a resortisanților țărilor terțe care încearcă să evite verificările la frontiere sau care solicită protecție internațională la un punct de trecere a frontierei fără a îndeplini condițiile de intrare sau care sunt debarcați în urma unei operațiuni de căutare și salvare, este necesar să se prevadă un cadru mai solid de cooperare între diferitele autorități naționale responsabile cu controlul la frontiere,

---

[22] Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

protecția sănătății publice, examinarea nevoii de protecție internațională și aplicarea procedurilor de returnare.

(8) Procedura de screening ar trebui să contribuie în special la asigurarea faptului că resortisanții țărilor terțe în cauză sunt direcționați către procedurile adecvate într-un stadiu cât mai timpuriu și că procedurile sunt continuate fără întreruperi și fără întârzieri. În același timp, procedura de screening ar trebui să contribuie la combaterea practicii prin care unii solicitanți de protecție internațională, după ce au fost autorizați să intre pe teritoriul unui stat membru pe baza cererii lor de protecție internațională, se sustrag de la procedurile ulterioare, urmând să continue cererea într-un alt stat membru sau să nu o continue deloc.

(9) În ceea ce privește persoanele care solicită protecție internațională, procedura de screening ar trebui să fie urmată de o examinare a nevoii de protecție internațională. Procedura de screening ar trebui să permită colectarea oricăror informații relevante și partajarea lor cu autoritățile competente cu examinarea pentru ca autoritățile în cauză să identifice procedura adecvată pentru examinarea cererii, accelerând astfel examinarea respectivă. Procedura de screening ar trebui să asigure, de asemenea, identificarea timpurie a persoanelor cu nevoi speciale, astfel încât orice nevoi procedurale și de primire speciale să fie luate pe deplin în considerare la stabilirea și la continuarea procedurii aplicabile.

(10) Obligațiile care decurg din prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor privind responsabilitatea de a examina o cerere de protecție internațională prevăzute în Regulamentul (UE) XX/XXX [Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație].

(11) Prezentul regulament ar trebui să li se aplice resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care sunt reținuți în legătură cu trecerea neautorizată a frontierei externe a unui stat membru pe cale terestră, maritimă sau aeriană, cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care statul membru nu este obligat să preleveze date biometrice în temeiul articolului 14 alineatele (1) și (3) din Regulamentul privind Eurodac din alte motive decât vârsta, precum și persoanelor debarcate în urma operațiunilor de căutare și salvare, indiferent dacă acestea solicită sau nu protecție internațională. Prezentul regulament ar trebui să li se aplice, de asemenea, persoanelor care solicită protecție internațională la punctele de trecere a frontierei sau în zonele de tranzit, fără a îndeplini condițiile de intrare.

(12) Procedura de screening ar trebui efectuată la frontiera externă sau în apropierea acesteia, înainte ca persoanele în cauză să fie autorizate să intre pe teritoriu. Statele membre ar trebui să aplice măsuri în temeiul dreptului național pentru a împiedica persoanele în cauză să intre pe teritoriu în cursul procedurii de screening. În cazuri individuale, atunci când este necesar, aceste măsuri pot include detenția, sub rezerva legii naționale care reglementează materia respectivă.

(13) Atunci când, în cursul procedurii de screening, se constată că un resortisant al unei țări terțe care este supus acestei proceduri îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399, procedura de screening ar trebui să înceteze, iar resortisantul țării terțe în cauză ar trebui să fie autorizat să intre pe teritoriu, fără a aduce atingere aplicării sancțiunilor menționate la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

(14) Având în vedere scopul derogării menționate la articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/399, persoanele a căror intrare a fost autorizată de un stat

membru în temeiul acestei dispoziții printr-o decizie individuală nu ar trebui să fie supuse procedurii de screening, în pofida faptului că nu îndeplinesc toate condițiile de intrare.

(15) Toate persoanele care sunt supuse procedurii de screening ar trebui să facă obiectul unor verificări pentru a li se stabili identitatea și pentru a se asigura că acestea nu reprezintă o amenințare la adresa securității interne sau a sănătății publice. În cazul persoanelor care solicită protecție internațională la punctele de trecere a frontierei, ar trebui să se țină seama de verificările identității și de controalele de securitate efectuate în contextul verificărilor la frontiere, pentru a se evita dublarea acestora.

(16) După finalizarea procedurii de screening, resortisanții țărilor terțe în cauză ar trebui să fie direcționați către procedura relevantă cu scopul de a stabili responsabilitatea pentru examinarea unei cereri de protecție internațională și de a evalua nevoia de protecție internațională sau ar trebui să fie supuși unor proceduri care respectă Directiva 2008/115/CE (Directiva privind returnarea), după caz. Informațiile relevante obținute în cursul procedurii de screening ar trebui să fie furnizate autorităților competente pentru a sprijini evaluarea suplimentară a fiecărui caz în parte, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. Procedurile stabilite de Directiva 2008/115/CE ar trebui să înceapă să se aplice numai după terminarea procedurii de screening. Articolele 26 și 27 din Regulamentul privind procedura de azil ar trebui să se aplice numai după terminarea procedurii de screening. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere faptului că persoanele care solicită protecție internațională în momentul reținerii, în cursul controlului la frontieră de la punctul de trecere a frontierei sau în cursul procedurii de screening ar trebui să fie considerate solicitanți.

(17) Procedura de screening ar putea, de asemenea, să fie urmată de transferul în cadrul mecanismului de solidaritate instituit prin Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație] în cazul în care un stat membru contribuie la solidaritate în mod voluntar sau solicitanții de protecție internațională nu sunt supuși procedurii aplicabile la frontieră în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX (Regulamentul privind procedura de azil) sau în cadrul mecanismului de abordare a situațiilor de criză instituit prin Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind situațiile de criză].

(18) În conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2016/399, îndeplinirea condițiilor de intrare și autorizarea intrării sunt exprimate printr-o ștampilă de intrare aplicată pe un document de călătorie. Absența unei astfel de ștampile de intrare sau absența unui document de călătorie poate fi considerată, așadar, o indicație a faptului că titularul nu îndeplinește condițiile de intrare. Odată cu începerea funcționării Sistemului de intrare/ieșire, care duce la înlocuirea ștampilelor cu o intrare în sistemul electronic, această prezumție va deveni mai fiabilă. Prin urmare, statele membre ar trebui să aplice procedura de screening în cazul resortisanților țărilor terțe care se află deja pe teritoriu și care nu pot dovedi că au îndeplinit condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre. Procedura de screening al acestor resortisanți ai țărilor terțe este necesară pentru a compensa faptul că aceștia au reușit, probabil, să eludeze verificările la intrare la sosirea în spațiul Schengen și, prin urmare, nici nu li s-a putut refuza intrarea, nici nu au putut fi direcționați către procedura adecvată în urma procedurii de screening. De asemenea, grație consultării bazelor de date menționate în prezentul regulament, aplicarea procedurii de screening ar putea să contribuie la stabilirea faptului că persoanele în cauză nu reprezintă o amenințare la adresa securității interne. La terminarea procedurii de screening efectuate pe teritoriu, resortisanții țărilor terțe în cauză ar trebui să facă obiectul unei proceduri de returnare sau, în cazul în care solicită

protecție internațională, procedurii de azil adecvate. Ar trebui să se evite, în cea mai mare măsură posibilă, supunerea unui resortisant al unei țări terțe unor proceduri de screening repetate.

(19) Procedura de screening ar trebui să fie finalizată cât mai curând posibil și nu ar trebui să depășească 5 zile în cazul în care este efectuată la frontiera externă și 3 zile în cazul în care este efectuată pe teritoriul unui stat membru. Orice prelungire a termenului de 5 zile ar trebui rezervată pentru situații excepționale la frontierele externe, în care capacitățile statului membru de a gestiona procedurile de screening sunt depășite din motive asupra cărora nu deține niciun control, cum ar fi situațiile de criză menționate la articolul 1 din Regulamentul XXX/XXX [propunerea privind situațiile de criză].

(20) Statele membre ar trebui să stabilească locațiile adecvate pentru efectuarea procedurii de screening la frontiera externă sau în apropierea acesteia, luând în considerare geografia și infrastructurile existente, și să se asigure că resortisanții țărilor terțe reținuți, precum și cei care se prezintă la un punct de trecere a frontierei pot fi supuși rapid procedurii de screening. Sarcinile legate de efectuarea procedurii de screening pot fi desfășurate în zonele hotspot, astfel cum sunt menționate la articolul 2 punctul 23 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului[23].

(21) Pentru a realiza obiectivele procedurii de screening, ar trebui să se asigure o cooperare strânsă între autoritățile naționale competente menționate la articolul 16 din Regulamentul (UE) 2016/399, cele menționate la articolul 5 din [Regulamentul privind procedura de azil] și cele responsabile cu efectuarea procedurilor de returnare ce respectă Directiva 2008/115/CE. Autoritățile de protecție a copilului ar trebui, de asemenea, să fie implicate strâns în procedura de screening ori de câte ori este necesar, pentru a se asigura faptul că interesul superior al copilului este luat în considerare în mod corespunzător pe tot parcursul procedurii de screening. Statelor membre ar trebui să li se permită să profite de sprijinul agențiilor relevante, în special al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și al [Agenției Uniunii Europene pentru Azil], în limitele mandatelor acestora. Statele membre ar trebui să implice raportorii naționali pentru combaterea traficului de persoane în cazurile în care procedura de screening evidențiază fapte relevante pentru traficul de persoane, în concordanță cu Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[24].

(22) Atunci când desfășoară procedura de screening, autoritățile competente ar trebui să respecte Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, să asigure respectarea demnității umane și să nu discrimineze persoanele pe motive de sex, rasă, culoare a pielii, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită interesului superior al copilului.

---

[23] Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, JO L 295, 14.11.2019, p. 1.

[24] Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

(23) Pentru a se asigura respectarea dreptului UE și a dreptului internațional, inclusiv a Cartei drepturilor fundamentale, în cursul procedurii de screening, fiecare stat membru ar trebui să instituie un mecanism de monitorizare și să stabilească garanții adecvate pentru independența acestuia. Mecanismul de monitorizare ar trebui să vizeze în special respectarea drepturilor fundamentale în legătură cu procedura de screening, precum și respectarea normelor naționale aplicabile privind detenția și respectarea principiului nereturnării, astfel cum este menționat la articolul 3 litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/399. Agenția pentru Drepturi Fundamentale ar trebui să stabilească orientări generale privind instituirea și funcționarea independentă a acestui mecanism de monitorizare. În plus, statelor membre ar trebui să li se permită să solicite sprijinul Agenției pentru Drepturi Fundamentale în scopul elaborării mecanismului lor național de monitorizare. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să solicite consiliere din partea Agenției pentru Drepturi Fundamentale cu privire la stabilirea metodologiei pentru acest mecanism de monitorizare și cu privire la măsurile de formare corespunzătoare. De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să invite organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente să participe la monitorizare. Mecanismul independent de monitorizare nu ar trebui să aducă atingere monitorizării drepturilor fundamentale realizate de observatorii pentru drepturile fundamentale ai Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, prevăzută în Regulamentul (UE) 2019/1896. Statele membre ar trebui să investigheze cazurile de acuzații de încălcare a drepturilor fundamentale în cursul procedurii de screening, inclusiv prin garantarea faptului că plângerile sunt tratate cu promptitudine și într-un mod adecvat.

(24) Până la terminarea procedurii de screening, autoritățile responsabile cu procedura de screening ar trebui să completeze un formular de intervievare a migranților pentru culegerea de informații. Formularul ar trebui transmis autorităților care examinează cererile de protecție internațională sau autorităților competente pentru returnare, în funcție de autoritatea către care este direcționată persoana în cauză. În primul caz, autoritățile responsabile cu procedura de screening ar trebui să indice, de asemenea, orice elemente care par a fi relevante pentru a stabili dacă autoritățile competente ar trebui să supună cererea resortisantului țării terțe în cauză unei proceduri de examinare accelerate sau procedurii aplicabile la frontieră.

(25) Datele biometrice prelevate în timpul procedurii de screening, împreună cu datele menționate la articolele [12, 13, 14 și 14a] din Regulamentul privind Eurodac, ar trebui transmise Eurodac de către autoritățile competente în conformitate cu termenele prevăzute în regulamentul respectiv.

(26) Ar trebui să se efectueze o examinare medicală preliminară a tuturor persoanelor supuse procedurii de screening la frontierele externe, cu scopul de a identifica persoanele care au nevoie de asistență imediată sau în cazul cărora se impun alte măsuri, de exemplu izolarea din motive de sănătate publică. Ar trebui să se țină seama de nevoile specifice ale minorilor și ale persoanelor vulnerabile. În cazul în care reiese clar din circumstanțe că nu este necesară o astfel de examinare, în special deoarece starea generală a persoanei pare să fie foarte bună, examinarea nu ar trebui să aibă loc, iar persoana în cauză ar trebui să fie informată cu privire la acest lucru. Examinarea medicală preliminară ar trebui să fie efectuată de către autoritățile publice din domeniul sănătății ale statului membru în cauză. În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe reținuți pe teritoriu, examinarea medicală preliminară ar trebui să fie efectuată atunci când acest lucru este considerat necesar la prima vedere.

(27) În cursul procedurii de screening, tuturor persoanelor vizate ar trebui să li se garanteze un nivel de trai conform cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și accesul la asistență medicală de urgență și la tratamentul de bază al bolilor. Ar trebui să li se acorde o atenție deosebită persoanelor vulnerabile, cum ar fi femeile însărcinate, persoanele în vârstă, familiile monoparentale, persoanele care suferă de un handicap fizic sau mintal identificabil imediat, persoanele care în mod vizibil au suferit traume psihologice sau fizice și minorii neînsoțiți. În special, în cazul minorilor, informațiile ar trebui furnizate într-un mod adaptat vârstei lor. Toate autoritățile implicate în îndeplinirea sarcinilor legate de procedura de screening ar trebui să respecte demnitatea umană și viața privată și să se abțină de la orice acțiuni sau comportamente discriminatorii.

(28) Având în vedere posibilitatea ca resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening să nu aibă asupra lor documentele de identitate și de călătorie necesare pentru trecerea legală a frontierei externe, în cadrul procedurii de screening ar trebui prevăzută o procedură de identificare.

(29) Registrul comun de date de identitate („CIR”) a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului (Regulamentul privind interoperabilitatea)[25] pentru a facilita și a contribui la identificarea corectă a persoanelor înregistrate în Sistemul de intrare/ieșire („EES”), în Sistemul de informații privind vizele („VIS”), în Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile („ETIAS”), în Eurodac și în Sistemul european de informații cu privire la cazierele judiciare ale resortisanților țărilor terțe („ECRIS-TCN”), inclusiv a persoanelor necunoscute care nu se pot identifica. În acest scop, CIR conține numai identitatea, documentul de călătorie și datele biometrice înregistrate în EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN, separate în mod logic. În CIR sunt stocate doar datele cu caracter personal care sunt strict necesare pentru efectuarea unui control corect al identității. Datele cu caracter personal înregistrate în CIR nu sunt păstrate mai mult decât este strict necesar pentru îndeplinirea scopurilor pentru care au fost constituite sistemele de bază și ar trebui șterse în mod automat atunci când datele sunt șterse din sistemele de bază. Consultarea CIR permite identificarea fiabilă și completă a persoanelor grație posibilității de a consulta toate datele de identitate înregistrate în sistemele EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN într-o singură etapă, în mod rapid și fiabil, asigurând, în același timp, o protecție maximă a datelor și evitând prelucrarea inutilă sau duplicarea datelor.

(30) Pentru a stabili identitatea persoanelor supuse procedurii de screening, ar trebui inițiată o verificare în CIR în prezența persoanei în cauză, în cursul procedurii de screening. Pe parcursul verificării respective, datele biometrice ale persoanei ar trebui să fie verificate în raport cu datele conținute în CIR. În cazul în care datele biometrice ale unei persoane nu pot fi utilizate sau interogarea lansată folosind acele date nu a dat

---

[25] Regulamentul (UE) 2019/817 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul frontierelor și al vizelor și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 și (UE) 2018/1861 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului, JO L 135, 22.5.2019, p. 27.

rezultate, ar trebui lansată o interogare cu datele de identitate ale persoanei în combinație cu datele din documentul de călătorie, atunci când aceste date sunt disponibile. În conformitate cu principiile necesității și proporționalității și în cazul în care din interogare reiese că datele referitoare la persoana respectivă sunt înregistrate în CIR, autoritățile statelor membre ar trebui să aibă acces la CIR pentru a consulta datele de identitate, datele din documentul de călătorie și datele biometrice ale persoanei respective, fără ca CIR să furnizeze vreun indiciu cu privire la sistemul de informații al UE din care provin datele.

(31) Întrucât utilizarea CIR în scopuri de identificare a fost limitată prin Regulamentul (UE) 2019/817 la facilitarea și contribuția la identificarea corectă a persoanelor înregistrate în EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN în situații de verificări polițienești pe teritoriul statelor membre, regulamentul respectiv trebuie să fie modificat pentru a prevedea scopul suplimentar de utilizare a CIR în scopul identificării persoanelor în cursul procedurii de screening instituite prin prezentul regulament.

(32) Având în vedere posibilitatea ca multe persoane supuse procedurii de screening să nu aibă asupra lor niciun document de călătorie, autoritățile care efectuează procedura de screening ar trebui să aibă acces la orice alte documente relevante deținute de persoanele în cauză în cazurile în care datele biometrice ale acestor persoane nu sunt utilizabile sau nu generează niciun rezultat în CIR. Autorităților ar trebui să li se permită, de asemenea, să utilizeze datele din documentele respective, altele decât datele biometrice, pentru a efectua verificări prin consultarea bazelor de date relevante.

(33) Identificarea persoanelor în cursul verificărilor la frontiere de la punctul de trecere a frontierei și orice consultare a bazelor de date în contextul supravegherii frontierelor sau al verificărilor polițienești în zona frontierei externe de către autoritățile care au direcționat persoana respectivă către procedura de screening ar trebui să fie considerate ca făcând parte din procedura de screening și nu ar trebui să fie repetate, cu excepția cazului în care există circumstanțe speciale care să justifice o astfel de repetare.

(34) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (5) și a articolului 12 alineatul (5) din prezentul regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[26]. Pentru adoptarea actelor de punere în aplicare relevante, ar trebui utilizată procedura de examinare.

(35) În cursul procedurii de screening ar trebui să se evalueze, de asemenea, dacă intrarea resortisanților țărilor terțe în Uniune ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne sau a ordinii publice.

(36) Întrucât procedura de screening vizează persoanele aflate la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau debarcate în urma unei operațiuni de căutare și

---

[26] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13.)

salvare, controalele de securitate din cadrul procedurii de screening ar trebui să fie cel puțin la un nivel similar cu nivelul controalelor efectuate în cazul resortisanților țărilor terțe care solicită în prealabil o autorizație de intrare pe teritoriul Uniunii pentru o ședere pe termen scurt, indiferent dacă au sau nu obligația de a deține viză.

(37) În cazul resortisanților țărilor terțe care, pe baza cetățeniei lor, sunt scutiți de obligația de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului[27], Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului[28] (Regulamentul privind ETIAS) prevede că aceștia trebuie să solicite o autorizație de călătorie ca să vină în UE pentru o ședere pe termen scurt. Înainte de a primi autorizația de călătorie, persoanele în cauză sunt supuse unor controale de securitate efectuate asupra datelor cu caracter personal pe care le declară, prin consultarea mai multor baze de date ale UE – Sistemul de informații privind vizele (VIS), Sistemul de informații Schengen (SIS), Sistemul de intrare/ieșire (EES), Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS), datele Europol prelucrate în scopul menționat la articolul 18 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/794[29], ECRIS-TCN[30] – precum și a bazei de date a Interpol privind documentele de călătorie și de călătorie furate și pierdute (SLTD) și a bazei de date privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN a Interpol).

(38) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806, înainte de eliberarea vizei, aceștia sunt supuși unor controale de securitate prin consultarea acelorași baze de date ca în cazul resortisanților țărilor terțe scutiți de obligația de a deține viză, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 810/2009 și al Regulamentului (UE) nr. 767/2008.

(39) Din raționamentul dezvoltat în considerentul 36 reiese că, în ceea ce privește persoanele supuse procedurii de screening, ar trebui efectuate verificări automatizate în scopuri de securitate prin consultarea acelorași sisteme care sunt prevăzute pentru solicitanții unei vize sau ai unei autorizații de călătorie în temeiul Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile: VIS, EES, ETIAS, SIS, ECRIS-TCN, Europol și SLTD și TDAWN ale Interpol. Persoanele supuse procedurii de screening

---

27 Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

28 Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1).

29 Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53-114).

30 Regulamentul (UE) 2019/816 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a unui sistem centralizat pentru determinarea statelor membre care dețin informații privind condamnările resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor (ECRIS-TCN), destinat să completeze sistemul european de informații cu privire la cazierele judiciare, și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1726 (JO L 135, 22.5.2019, p. 1-26).

ar trebui, de asemenea, să fie verificate prin consultarea sistemului ECRIS-TCN în ceea ce privește persoanele condamnate în legătură cu infracțiuni de terorism și alte forme de infracțiuni grave, a datelor Europol menționate în considerentul 38, a bazei de date privind documentele de călătorie furate și pierdute și a bazei de date privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN), ambele ale Interpol.

(40) Verificările în cauză ar trebui efectuate astfel încât din bazele de date respective să fie extrase numai datele necesare pentru desfășurarea controalelor de securitate. În ceea ce privește persoanele care au solicitat protecție internațională la un punct de trecere a frontierei, consultarea bazelor de date pentru controlul de securitate din cadrul procedurii de screening ar trebui să se concentreze pe bazele de date care nu au fost consultate în cursul verificărilor de la frontiera externă, evitându-se astfel consultările repetate.

(41) În cazul în care acest lucru se justifică în scopul controlului de securitate, procedura de screening ar putea include și verificarea obiectelor aflate în posesia resortisanților țărilor terțe, în conformitate cu dreptul național. Orice măsură aplicată în acest context ar trebui să fie proporțională și ar trebui să respecte demnitatea umană a persoanelor supuse procedurii de screening. Autoritățile implicate ar trebui să se asigure că drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză sunt respectate, inclusiv dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare.

(42) Întrucât accesul la EES, ETIAS, VIS și ECRIS-TCN este necesar pentru autoritățile desemnate să efectueze procedura de screening pentru a stabili dacă persoana în cauză ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne sau a ordinii publice, ar trebui să se modifice Regulamentul (CE) nr. 767/2008, Regulamentul (UE) 2017/2226, Regulamentul (UE) 2018/1240 și, respectiv, Regulamentul (UE) 2019/816, pentru a prevedea acest drept suplimentar de acces care nu este prevăzut în prezent în regulamentele respective. În cazul Regulamentului (UE) 2019/816, din motive de geometrie variabilă, această modificare ar trebui efectuată printr-un alt regulament decât cel de față.

(43) Pentru efectuarea căutărilor în bazele de date europene, EES, ETIAS, VIS și ECRIS-TCN, în scopul identificării sau în scopul controalelor de securitate, după caz, ar trebui să fie utilizat portalul european de căutare (ESP) instituit prin Regulamentul (UE) 2019/817.

(44) Deoarece implementarea efectivă a procedurii de screening depinde de identificarea corectă a persoanelor în cauză și a antecedentelor lor în materie de securitate, consultarea bazelor de date europene în acest scop este justificată prin invocarea acelorași obiective precum cele care stau la baza instituirii fiecăreia dintre aceste baze de date, și anume gestionarea eficace a frontierelor externe ale Uniunii, securitatea internă a Uniunii și punerea în aplicare eficace a politicilor Uniunii în materie de azil și returnare.

(45) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume consolidarea controlului persoanelor care urmează să intre în spațiul Schengen și direcționarea acestora către procedurile adecvate, nu pot fi realizate de statele membre acționând singure, este necesar să se stabilească norme comune la nivelul Uniunii. Astfel, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

(46) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca ar trebui să decidă, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va transpune în legislația sa internă.

(47) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului[31]; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

(48) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului[32].

(49) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului[33].

(50) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului[34].

---

31 Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

32 Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

33 Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

34 Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea

(51) În ceea ce privește Ciprul, Bulgaria, România și Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care este conex acestuia, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament instituie procedura de screening la frontierele externe ale statelor membre în cazul tuturor resortisanților țărilor terțe care au trecut frontiera externă în mod neautorizat, al celor care au depus o cerere de protecție internațională în cursul verificărilor la frontiere fără a îndeplini condițiile de intrare, precum și al celor debarcați în urma unei operațiuni de căutare și salvare, înainte ca aceștia să fie direcționați către procedura adecvată.

Procedura de screening are drept scop consolidarea controlului persoanelor care urmează să intre în spațiul Schengen și direcționarea acestora către procedurile adecvate.

Obiectul procedurii de screening este să se identifice toți resortisanții țărilor terțe care sunt supuși acesteia și să se verifice, prin consultarea bazelor de date relevante, dacă persoanele care sunt supuse acestei proceduri nu reprezintă o amenințare la adresa securității interne. Atunci când este cazul, procedura de screening implică și controale medicale, pentru identificarea persoanelor care sunt vulnerabile și au nevoie de asistență medicală, precum și a persoanelor care reprezintă o amenințare la adresa sănătății publice. Aceste controale contribuie la direcționarea persoanelor în cauză către procedura adecvată.

Procedura de screening se efectuează și pe teritoriul statelor membre în cazul în care nu există indicii potrivit cărora resortisanții țărilor terțe au făcut obiectul unor controale la frontierele externe.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „trecerea neautorizată a frontierei externe” înseamnă trecerea unei frontiere externe a unui stat membru pe cale terestră, maritimă sau aeriană, prin alte locuri decât pe la punctele de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/399;

în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

2. „amenințare la adresa sănătății publice” înseamnă o amenințare pentru sănătatea publică în sensul articolului 2 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2016/399;

3. „verificare” înseamnă procesul de comparare a unor serii de date în vederea stabilirii autenticității unei identități declarate (controlul realizat prin compararea a două serii de date);

4. „identificare” înseamnă procesul de determinare a identității unei persoane inclusiv prin efectuarea unei căutări într-o bază de date după mai multe serii de date (controlul realizat prin compararea mai multor serii de date);

5. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE și nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii în sensul articolului 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2016/399.

Articolul 3

Procedura de screening la frontiera externă

1. Prezentul regulament se aplică tuturor resortisanților țărilor terțe care:

   (a) sunt reținuți în legătură cu trecerea neautorizată a frontierei externe a unui stat membru pe cale terestră, maritimă sau aeriană, cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care statul membru nu este obligat să preleveze datele biometrice în temeiul articolului 14 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 din alte motive decât vârsta, sau

   (b) care sunt debarcați pe teritoriul unui stat membru în urma unei operațiuni de căutare și salvare.

   Procedura de screening se aplică acestor persoane indiferent dacă au solicitat sau nu protecție internațională.

2. Procedura de screening se aplică, de asemenea, tuturor resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională la punctele de trecere a frontierei sau în zonele de tranzit și care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399.

3. Procedura de screening nu aduce atingere aplicării articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/399, cu excepția cazului în care beneficiarul unei decizii individuale emise de statul membru în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (c) din regulamentul respectiv solicită protecție internațională.

Articolul 4

Autorizația de intrare pe teritoriul unui stat membru

1. În cursul procedurii de screening, persoanele menționate la articolul 3 alineatele (1) și (2) nu sunt autorizate să intre pe teritoriul unui stat membru.

2. Atunci când, în cursul procedurii de screening, se constată că resortisantul țării terțe în cauză îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul

(UE) 2016/399, procedura de screening încetează, iar resortisantul țării terțe în cauză este autorizat să intre pe teritoriu, fără a aduce atingere aplicării sancțiunilor menționate la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

Articolul 5

Procedura de screening pe teritoriu

Statele membre aplică procedura de screening în cazul resortisanților țărilor terțe aflați pe teritoriul lor în situația în care nu există indicii potrivit cărora aceștia au trecut o frontieră externă pentru a intra pe teritoriul statelor membre în mod autorizat.

Articolul 6

Cerințe referitoare la procedura de screening

1. În cazurile menționate la articolul 3, procedura de screening se efectuează în locații situate la frontierele externe sau în apropierea acestora.

2. În cazurile menționate la articolul 5, procedura de screening se efectuează în orice locație adecvată situată pe teritoriul unui stat membru.

3. În cazurile menționate la articolul 3, procedura de screening se efectuează fără întârziere și, în orice caz, se finalizează în termen de 5 zile de la reținerea în zona frontierei externe, de la debarcarea pe teritoriul statului membru în cauză sau de la prezentarea la punctul de trecere a frontierei. În circumstanțe excepționale, în care un număr disproporționat de resortisanți ai țărilor terțe trebuie să fie supuși procedurii de screening în același timp, făcând imposibilă în practică încheierea procedurii de screening în termenul prevăzut, termenul de 5 zile poate fi prelungit cu cel mult 5 zile.

   În ceea ce privește persoanele menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) cărora li se aplică articolul 14 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 603/2013, atunci când acestea rămân fizic la frontiera externă mai mult de 72 de ore, perioada alocată procedurii de screening se reduce la două zile.

4. Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la circumstanțele excepționale menționate la alineatul (3). De asemenea, statele membre informează Comisia de îndată ce motivele care au dus la prelungirea perioadei alocate procedurii de screening încetează să existe.

5. Procedura de screening menționată la articolul 5 se efectuează fără întârziere și, în orice caz, se finalizează în termen de 3 zile de la reținere.

6. Procedura de screening cuprinde următoarele elemente obligatorii:

   (a) controlul medical preliminar și controlul vulnerabilității menționate la articolul 9;

   (b) identificarea menționată la articolul 10;

   (c) înregistrarea datelor biometrice în bazele de date corespunzătoare, menționată la articolul 14 alineatul (6), în măsura în care aceasta nu s-a efectuat deja;

   (d) controlul de securitate menționat la articolul 11;

(e) completarea unui formular de intervievare a migranților pentru culegerea de informații, menționat la articolul 13;

(f) direcționarea către procedura adecvată, menționată la articolul 14.

7. Statele membre desemnează autoritățile competente să efectueze procedura de screening. Acestea mobilizează personal corespunzător și resurse suficiente pentru a efectua procedura de screening într-un mod eficient.

Statele membre desemnează personal medical calificat care să efectueze controlul medical prevăzut la articolul 9. Autoritățile naționale de protecție a copilului și raportorii naționali împotriva traficului de persoane trebuie să fie, de asemenea, implicați, atunci când este cazul.

Autoritățile competente pot fi asistate sau sprijinite în vederea efectuării procedurii de screening de către echipe și ofițeri de legătură sau experți trimiși de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și de [Agenția Uniunii Europene pentru Azil], în limitele mandatelor lor.

Articolul 7

Monitorizarea drepturilor fundamentale

1. Statele membre adoptă dispozițiile relevante pentru a investiga cazurile de acuzații de nerespectare a drepturilor fundamentale în legătură cu procedura de screening.

2. Fiecare stat membru instituie un mecanism independent de monitorizare

– pentru a asigura respectarea dreptului UE și a dreptului internațional, inclusiv a Cartei drepturilor fundamentale, în cursul procedurii de screening;

– după caz, pentru a asigura respectarea normelor naționale privind detenția persoanei în cauză, în special în ceea ce privește motivele și durata detenției;

– pentru a asigura faptul că acuzațiile de nerespectare a drepturilor fundamentale în legătură cu procedura de screening, inclusiv în legătură cu accesul la procedura de azil și nerespectarea principiului nereturnării, sunt tratate în mod eficace și fără întârzieri nejustificate.

Statele membre instituie garanții adecvate pentru a garanta independența mecanismului.

Agenția pentru Drepturi Fundamentale publică orientări generale destinate statelor membre privind instituirea unui astfel de mecanism și funcționarea sa independentă. În plus, statele membre pot solicita Agenției pentru Drepturi Fundamentale să le ajute să își elaboreze mecanismele naționale de monitorizare, inclusiv garanțiile pentru independența acestor mecanisme, precum și metodologia de monitorizare și programele de formare corespunzătoare.

Statele membre pot invita organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale relevante să participe la monitorizare.

Articolul 8

Furnizarea de informații

1. Resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening sunt informați în mod succint cu privire la scopul și modalitățile de efectuare a acestei proceduri:

   (a) etapele și modalitățile de efectuare a procedurii de screening, precum și posibilele rezultate ale acesteia;

   (b) drepturile și obligațiile resortisanților țărilor terțe în cursul procedurii de screening, inclusiv obligația acestora de a rămâne în spațiile desemnate pe tot parcursul procedurii de screening.

2. În cursul procedurii de screening, resortisanții țărilor terțe primesc, de asemenea, după caz, informații cu privire la:

   (a) normele aplicabile privind condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 [Codul frontierelor Schengen], precum și cu privire la alte condiții de intrare, ședere și rezidență ale statului membru în cauză, în măsura în care aceste informații nu au fost furnizate deja;

   (b) în cazul în care au solicitat sau există indicii potrivit cărora aceștia doresc să solicite protecție internațională, informații cu privire la obligația de a solicita protecție internațională în statul membru al primei intrări sau în statul membru de ședere legală prevăzut la articolul [9 alineatele (1) și (2)] din Regulamentul (UE) XXX/XXX [fostul Regulament Dublin], consecințele nerespectării dispozițiilor prevăzute la articolul [10 alineatul (1)] din regulamentul respectiv, precum și informațiile prevăzute la articolul 11 din regulamentul respectiv referitoare la procedurile care urmează depunerii unei cereri de protecție internațională;

   (c) obligația de returnare care le revine resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală în conformitate cu Directiva XXXXX [Directiva privind returnarea];

   (d) posibilitățile de a se înscrie într-un program care acordă asistență logistică, financiară și alte tipuri de asistență materială sau în natură în sprijinul plecării voluntare;

   (e) condițiile de participare la transfer în conformitate cu articolul XX din Regulamentul (UE) XXX/XXX [fostul Regulament Dublin];

   (f) informațiile menționate la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2016/679[35] [RGPD].

---

[35] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016.

3. Informațiile furnizate în cursul procedurii de screening sunt furnizate într-o limbă pe care resortisantul țării terțe o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege. Informațiile se furnizează în scris și, în cazuri excepționale, atunci când este necesar, oral, cu utilizarea serviciilor de interpretare. Informațiile se furnizează într-un mod adecvat, ținând seama de vârsta și genul persoanei.

4. Statele membre pot autoriza organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente să furnizeze resortisanților țărilor terțe informațiile prevăzute la prezentul articol în cursul procedurii de screening, în conformitate cu dispozițiile stabilite de dreptul național.

Articolul 9

Controale medicale și vulnerabilități

1. Resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening menționate la articolul 3 fac obiectul unei examinări medicale preliminare în vederea identificării nevoilor de îngrijire imediată sau de izolare din motive de sănătate publică, cu excepția cazului în care, pe baza circumstanțelor privind starea generală a fiecăruia dintre resortisanții țărilor terțe în cauză și a motivelor pentru care aceștia au fost direcționați către procedura de screening, autoritățile competente relevante sunt convinse că nu este necesară efectuarea unei examinări medicale preliminare. În acest caz, statele membre informează persoanele respective în consecință.

2. După caz, se verifică dacă persoanele menționate la alineatul (1) se află într-o situație vulnerabilă, sunt victime ale torturii sau au nevoi procedurale sau de primire speciale în sensul articolului 20 din Directiva [reformată] privind condițiile de primire.

3. Atunci când există indicii privind existența unor vulnerabilități sau a unor nevoi procedurale ori de primire speciale, resortisantul țării terțe în cauză beneficiază în timp util de sprijin adecvat pentru protejarea sănătății sale fizice și mintale. Minorilor li se acordă sprijin de către personal instruit și calificat pentru a lucra cu minori, în cooperare cu autoritățile de protecție a copilului.

4. Atunci când se consideră necesar pe baza circumstanțelor, resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening menționate la articolul 5 fac obiectul unei examinări medicale preliminare, în special în vederea identificării oricărei afecțiuni care necesită îngrijire imediată, asistență specială sau izolare.

Articolul 10

Identificare

1. Dacă acest lucru nu s-a produs în timpul aplicării articolului 8 din Regulamentul (UE) 2016/399, se verifică sau se stabilește identitatea resortisanților țărilor terțe supuși procedurii de screening în temeiul articolului 3 sau al articolului 5, utilizând în special următoarele elemente, în combinație cu bazele de date naționale și europene:

   (a) documente de identitate, de călătorie sau de alt tip;

   (b) datele sau informațiile furnizate de resortisantul țării terțe în cauză sau obținute de la acesta și

(c) date biometrice.

2. În scopul identificării menționate la alineatul (1), autoritățile competente efectuează interogări în bazele de date naționale relevante, precum și în registrul comun de date de identitate (CIR) menționat la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2019/817. În acest scop se utilizează datele biometrice ale resortisantului țării terțe prelevate chiar în cursul procedurii de screening, datele de identitate și, atunci când sunt disponibile, datele din documentele de călătorie.

3. În cazul în care datele biometrice ale resortisantului țării terțe nu pot fi utilizate sau în cazul în care interogarea lansată cu datele menționate la alineatul (2) nu a dat rezultate, interogarea menționată la alineatul (2) se lansează cu datele de identitate ale resortisantului țării terțe, în combinație cu datele din orice document de identitate, de călătorie sau de alt tip sau cu datele de identitate furnizate de resortisantul țării terțe în cauză.

4. Atunci când este posibil, verificările includ și verificarea a cel puțin unuia dintre elementele biometrice de identificare integrate în orice document de identitate, de călătorie sau de alt tip.

Articolul 11

Controlul de securitate

1. Resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening în temeiul articolului 3 sau al articolului 5 fac obiectul unui control de securitate pentru a se verifica dacă aceștia nu constituie o amenințare la adresa securității interne. Controlul de securitate poate viza atât resortisanții țărilor terțe, cât și obiectele aflate în posesia lor. În cazul în care se efectuează percheziții, se aplică dreptul statului membru în cauză.

2. În scopul efectuării controlului de securitate menționat la alineatul (1) și dacă nu au făcut deja acest lucru în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (vi) din Regulamentul (UE) 2016/399, autoritățile competente efectuează interogări în bazele de date relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii, în special în Sistemul de informații Schengen (SIS).

3. Dacă acest lucru nu s-a efectuat deja în cursul verificărilor menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2016/399, autoritatea competentă lansează interogări în Sistemul de intrare/ieșire (EES), în Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS), inclusiv în lista de supraveghere din ETIAS menționată la articolul 29 din Regulamentul (UE) 2018/1240, în Sistemul de informații privind vizele (VIS), în sistemul ECRIS-TCN în ceea ce privește condamnările legate de infracțiuni de terorism și alte forme grave de infracțiuni, în datele Europol prelucrate în scopul menționat la articolul 18 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/794 și în baza de date a Interpol privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN) cu datele menționate la articolul 10 alineatul (1) și utilizând cel puțin datele menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (c).

4. În ceea ce privește consultarea EES, a ETIAS și a VIS în temeiul alineatului (3), datele extrase se limitează la indicarea refuzurilor unei autorizații de călătorie, a refuzurilor intrării sau a deciziilor de refuzare, de anulare sau de revocare a unei vize sau a unui permis de ședere care se bazează pe motive de securitate.

5. Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care stabilește procedura detaliată și specificațiile pentru extragerea datelor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 12

Modalități de efectuare a controalelor de securitate

1. Interogările prevăzute la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (2) pot fi lansate prin utilizarea, pentru interogările legate de sistemele de informații ale UE și de CIR, a portalului european de căutare, în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2019/817 și cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2019/818[36].

2. Atunci când, în urma unei interogări prevăzute la articolul 11 alineatul (3), se obține o concordanță cu datele dintr-un sistem de informații, autoritatea competentă trebuie să aibă acces pentru a consulta dosarul aferent concordanței din sistemul de informații respectiv, pentru a determina riscul pentru securitatea internă, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (1).

3. Atunci când, în urma unei interogări prevăzute la articolul 11 alineatul (3), se obține o concordanță cu datele Europol, autoritatea competentă a statului membru informează Europol pentru a lua, dacă este necesar, orice măsură subsecventă adecvată în conformitate cu legislația relevantă.

4. Atunci când, în urma unei interogări prevăzute la articolul 11 alineatul (3), se obține o concordanță cu datele din baza de date a Interpol privind documentele de călătorie asociate unor notificări (TDAWN), autoritatea competentă a statului membru informează Biroul Central Național Interpol din statul membru care a lansat interogarea pentru a lua, dacă este necesar, orice măsură subsecventă adecvată în conformitate cu legislația relevantă.

5. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a preciza procedura de cooperare între autoritățile responsabile cu efectuarea procedurii de screening, birourile centrale naționale Interpol, Unitatea Națională Europol și, respectiv, autoritățile centrale care au acces la sistemul ECRIS-TCN, cu scopul de a determina riscul pentru securitatea internă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

---

[36] Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE în domeniul cooperării polițienești și judiciare, al azilului și al migrației, JO L 135, 22.5.2019, p. 85.

Articolul 13

Formularul de intervievare a migranților pentru culegerea de informații

La finalizarea procedurii de screening, autoritățile competente completează, în ceea ce privește persoanele menționate la articolul 3 și la articolul 5, formularul din anexa I care conține:

(a) numele, data și locul nașterii și sexul;

(b) indicarea inițială a cetățeniilor, a țărilor de rezidență anterioare sosirii și a limbilor vorbite;

(c) motivul pentru sosirea sau intrarea neautorizată și, dacă este cazul, ședera sau rezidența ilegală, inclusiv informații din care să reiasă dacă persoana a depus o cerere de protecție internațională;

(d) informațiile obținute cu privire la rutele parcurse, inclusiv punctul de plecare, locurile de reședință anterioare, țările terțe de tranzit și cele în care, eventual, s-a solicitat sau s-a acordat protecție, precum și destinația preconizată din Uniune;

(e) informații privind asistența acordată de o persoană sau de o organizație criminală în legătură cu trecerea neautorizată a frontierei și orice informații conexe în cazurile în care se suspectează introducerea ilegală de migranți.

Articolul 14

Rezultatul procedurii de screening

1. Resortisanții țărilor terțe menționați la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul regulament care

   – nu au solicitat protecție internațională și

   – în cazul cărora procedura de screening nu a evidențiat faptul că îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399

   sunt direcționați către autoritățile competente care urmează să aplice proceduri ce respectă Directiva 2008/115/CE (Directiva privind returnarea).

   În cazurile care nu au legătură cu operațiunile de căutare și salvare, intrarea poate fi refuzată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399.

   Formularul menționat la articolul 13 se transmite autorităților competente către care este direcționat resortisantul țării terțe.

2. Resortisanții țărilor terțe care au depus o cerere de protecție internațională sunt direcționați către autoritățile menționate la articolul XY din Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedura de azil], împreună cu formularul menționat la articolul 13 din prezentul regulament. Cu această ocazie, autoritățile care efectuează procedura de screening indică, în formularul de intervievare, orice elemente care, la prima vedere, par relevante pentru a ca resortisanții țărilor terțe în cauză să fie direcționați către procedura de examinare accelerată sau către procedura aplicabilă la frontieră.

3. Atunci când resortisantul țării terțe urmează să fie transferat în temeiul mecanismului de solidaritate instituit prin articolul XX din Regulamentul (UE) XXXX/XXXX

[Regulamentul Dublin], resortisantul țării terțe în cauză este direcționat către autoritățile relevante ale statelor membre în cauză, împreună cu formularul menționat la articolul 13.

4. Resortisanții țărilor terțe menționați la articolul 5 care

– nu au solicitat protecție internațională și

– în cazul cărora procedura de screening nu a evidențiat faptul că îndeplinesc condițiile de intrare și de ședere

fac obiectul unor proceduri de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE.

5. Atunci când resortisanții țărilor terțe supuși procedurii de screening în conformitate cu articolul 5 depun o cerere de protecție internațională, astfel cum se menționează la articolul 25 din Regulamentul (UE) XXX/XXX (Regulamentul privind procedura de azil), se aplică în consecință alineatul (2) din prezentul articol.

6. În ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind Eurodac], autoritățile competente prelevează datele biometrice menționate la articolele [10, 13, 14 și 14a] din regulamentul respectiv și le transmit în conformitate cu regulamentul respectiv.

7. Atunci când resortisanții țărilor terțe menționați la articolul 3 alineatul (1) și la articolul 5 sunt direcționați către o procedură adecvată privind azilul sau returnarea, procedura de screening ia sfârșit. În cazul în care nu au fost finalizate toate verificările în termenele menționate la articolul 6 alineatele (3) și (5), procedura de screening ia totuși sfârșit în ceea ce privește persoana respectivă, care este direcționată către o procedură relevantă.

Articolul 15

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 16

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008

Regulamentul (CE) nr. 767/2008 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 6, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Accesul la VIS în vederea consultării datelor este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul unității centrale a ETIAS, din cadrul autorităților naționale ale fiecărui stat membru, inclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul unităților naționale ale ETIAS, desemnate în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului, cu competențe în ceea ce privește scopurile prevăzute la articolele 15-22, personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților naționale ale fiecărui stat membru și din cadrul agențiilor Uniunii, cu competențe în ceea ce

privește scopurile prevăzute la articolele 20 și 21 din Regulamentul (UE) 2019/817, precum și autorităților competente prevăzute la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2020/XXX al Parlamentului European și al Consiliului[37]. Acest acces este limitat la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, în scopurile menționate și este proporțional cu obiectivele urmărite.”;

Articolul 17

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/2226

Regulamentul (UE) 2017/2226 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 6 alineatul (1), se adaugă următoarea literă (k):

(k) să sprijine obiectivele procedurii de screening instituite prin Regulamentul (UE) 2020/XXX al Parlamentului European și al Consiliului[38], în special în ceea ce privește verificările prevăzute la articolul 10 din regulamentul respectiv.”

(2) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(2a) Autoritățile competente menționate la articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2020/XXX trebuie să aibă acces la EES pentru consultarea datelor.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„Accesul la datele din EES stocate în CIR este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților competente ale fiecărui stat membru și personalului autorizat în mod corespunzător din cadrul agențiilor Uniunii cu competențe în ceea ce privește scopurile prevăzute la articolele 20, 20a și 21 din Regulamentul (UE) 2019/817. Acest acces este limitat la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, în scopurile menționate și este proporțional cu obiectivele urmărite.”

Articolul 18

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1240

Regulamentul (UE) 2018/1240 se modifică după cum urmează:

---

[37] Regulamentul (UE) XXX al Parlamentului European și al Consiliului din [...] de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817.

[38] Regulamentul (UE) XXX al Parlamentului European și al Consiliului din [...] de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817.

(1) La articolul 4, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) contribuie la un nivel ridicat de securitate prin furnizarea unei evaluări aprofundate a solicitanților în ceea ce privește riscul pe care îl pot prezenta pentru securitatea internă, înainte de sosirea acestora la punctele de trecere a frontierei, și a persoanelor supuse procedurii de screening menționate în Regulamentul (UE) 2020/XXX al Parlamentului European și al Consiliului[39] [Regulamentul privind procedura de screening], în scopul de a stabili dacă există indicii concrete sau motive întemeiate bazate pe indicii concrete pentru a concluziona că prezența persoanelor respective pe teritoriul statelor membre constituie un risc în materie de securitate;”.

(1) La articolul 13, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Fiecare stat membru desemnează autoritățile naționale competente menționate la alineatele (1), (2) și (4) din prezentul articol, precum și autoritatea competentă menționată la articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2020/XXX și comunică eu-LISA fără întârziere o listă a autorităților respective, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din prezentul regulament. În lista respectivă se specifică scopul în care personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul fiecărei autorități poate avea acces la datele din sistemul de informații al ETIAS în conformitate cu alineatele (1), (2) și (4) din prezentul articol.”

Articolul 19

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/817

Regulamentul (UE) 2019/817 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 17, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Se instituie un registru comun de date de identitate (CIR), în care se creează un dosar individual pentru fiecare persoană înregistrată în EES, VIS, ETIAS, Eurodac sau ECRIS-TCN, ce conține datele menționate la articolul 18, în scopul de a facilita și a asista procesul de identificare corectă a persoanelor înregistrate în EES, VIS, ETIAS, Eurodac și ECRIS-TCN, în conformitate cu articolele 20 și 20a, de a sprijini funcționarea MID, în conformitate cu articolul 21, și de a facilita și a simplifica accesul autorităților desemnate și al Europol la EES, VIS, ETIAS și Eurodac, atunci când acest lucru este necesar pentru prevenirea, depistarea sau investigarea infracțiunilor de terorism sau a altor infracțiuni grave în conformitate cu articolul 22.”

(2) Se introduce următorul articol 20a:

---

[39] Regulamentul (UE) XXX al Parlamentului European și al Consiliului din [...] de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817.

„Articolul 20a

Accesul la registrul comun de date de identitate în scopul identificării în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/XXX

1. Interogările CIR se efectuează de către autoritatea competentă desemnată, astfel cum este definită la articolul 6 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2020/XXX, exclusiv în scopul identificării unei persoane în conformitate cu articolul 10 din regulamentul respectiv, cu condiția ca procedura să fi fost inițiată în prezența persoanei respective.

2. În cazul în care, în urma interogării, reiese că în CIR sunt stocate date referitoare la persoana respectivă, autoritatea competentă are acces să consulte datele menționate la articolul 18 alineatul (1), precum și datele menționate la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului.”

Articolul 20

Evaluare

[La trei ani de la intrarea în vigoare, Comisia prezintă un raport privind punerea în aplicare a măsurilor stabilite în prezentul regulament.]

După cel puțin [cinci] ani de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele constatări. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile necesare pentru pregătirea raportului respectiv, cel târziu cu șase luni înainte de expirarea termenului de [cinci] ani.

Articolul 21

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226 și (UE) 2018/1240

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) (clusterul de programe)

Rubrica 4 (Migrație și gestionarea frontierelor). Titlul 11. Gestionarea frontierelor

Protecția frontierelor externe:

controlul persoanelor și supravegherea eficace la trecerea frontierelor externe

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

☑ **o acțiune nouă**

☐ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Propunerea este prezentată ca urmare a anunțului făcut în septembrie 2019 de președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, privind adoptarea unui nou Pact privind migrația și azilul, care va stabili o abordare cuprinzătoare a frontierelor externe, a sistemelor de azil și de returnare, a spațiului Schengen de liberă circulație și a dimensiunii externe.

Propunerea însoțește Comunicarea Comisiei referitoare la un nou Pact privind migrația și azilul, care vizează consolidarea încrederii reciproce între statele membre.

Pe termen scurt, statele membre vor trebui să desemneze autoritățile relevante pentru procedura de screening și să creeze infrastructura care ar putea fi utilizată în acest scop. În plus, acestea vor trebui să ia măsuri pentru a institui mecanismul de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale în cursul procedurii de screening. În acest context, în primii doi ani pot fi necesare investiții mai mari decât în anii următori, în special în statele membre din prima linie.

Pe termen lung, statele membre vor trebui să înființeze și să întrețină centre pentru efectuarea procedurii de screening, să furnizeze resursele necesare și să asigure personal bine pregătit, precum și să întrețină mecanismul de monitorizare.

1.4.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate) În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției

Uniunii" este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (*ex ante*)

Obiectivul propunerii este de a contribui la instituirea unui sistem cuprinzător și rezilient de controale la frontierele externe pentru a facilita procedurile de azil și de returnare.

Obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în măsură suficientă de către statele membre acționând individual. Conform considerentului 6 din Codul frontierelor Schengen, „[c]ontrolul la frontiere există nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se aplică, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne. Controlul la frontiere ar trebui să contribuie la combaterea imigrației ilegale și a traficului de ființe umane, precum și la prevenirea oricărei amenințări la adresa securității interne, a ordinii publice, a sănătății publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre."

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (*ex post*)

În comparație cu procedurile actuale, procedura de screening propusă va aduce valoare adăugată, în special prin:

– crearea de norme uniforme privind identificarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare menționate în Codul frontierelor Schengen și prezentarea acestor persoane la controalele medicale și de securitate de la frontierele externe;

– asigurarea faptului că nu este autorizată intrarea resortisanților țărilor terțe al căror statut nu este confirmat încă și, prin urmare, prin contribuția la prevenirea sustragerii acestora;

– facilitarea determinării și a aplicării procedurii adecvate: returnarea sau, în cazul unei cereri de protecție internațională, procedura normală de azil, o procedură accelerată, procedura de azil aplicabilă la frontieră sau transferul în alt stat membru și

– prin crearea unui cadru și pentru procedura de screening al resortisanților țărilor terțe care au intrat pe teritoriul statelor membre fără autorizație și care sunt reținuți pe teritoriul lor.

1.4.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Propunerea ține seama de învățămintele desprinse din fluxul de lucru standard utilizat în prezent în Italia și în Grecia în zonele hotspot, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) 2019/1896. Propunerea prevede o cooperare strânsă între autoritățile naționale, Comisie, agențiile relevante ale UE și alți experți din statele membre și răspunde provocărilor specifice cu care se confruntă la frontierele externe statele membre cu o expunere deosebită la migrație.

1.4.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

Prezenta propunere este unul dintre elementele juridice constitutive ale noului Pact privind migrația și azilul și prevede un element suplimentar în gestionarea migrației, în deplină concordanță cu Propunerea de regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, cu Propunerea de regulament privind procedura de azil, cu

Propunerea de regulament privind situațiile de criză și cu Propunerea modificată de reformare a Regulamentului privind Eurodac.

Împreună cu primul document menționat, prezenta propunere urmărește să contribuie la o abordare cuprinzătoare a migrației prin stabilirea unei conexiuni coerente între toate etapele procesului de migrație, de la sosire și prelucrarea cererilor de protecție internațională, până la, după caz, returnare. Această abordare ar trebui pusă în practică cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. În acest scop, se propune să se asigure instituirea, de către fiecare stat membru, a unui mecanism independent de monitorizare, pentru a se asigura respectarea drepturilor fundamentale pe tot parcursul procedurii de screening și investigarea în mod corespunzător a oricăror acuzații de încălcare a drepturilor fundamentale.

Mecanismul de monitorizare pentru procedura de screening ar trebui să facă parte din guvernanța și monitorizarea situației migrației, prevăzute în noul Regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație (AMMR). Statele membre ar trebui să integreze rezultatele mecanismului lor național de monitorizare prevăzut în Regulamentul privind procedura de screening în strategiile lor naționale prevăzute în AMMR.

Propunerea nu aduce atingere procedurilor existente din domeniul azilului și al returnării și nici nu reduce exercitarea drepturilor individuale, ci creează o primă etapă premergătoare intrării menită să faciliteze o utilizare mai bună a acestor proceduri.

Rezultatul procedurii de screening ar trebui să fie direcționarea resortisanților țărilor terțe către autoritățile competente, care – utilizând informațiile colectate în timpul procedurii de screening în formularul de intervievare a migranților – ar trebui să ia deciziile relevante.

Prin urmare, informațiile colectate în timpul procedurii de screening ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor procedurilor respective într-un mod mai eficient. Cu ajutorul acestor informații, autoritățile competente în materie de azil ar trebui, în special, să poată identifica mai ușor solicitanții de azil care s-ar încadra în domeniul de aplicare al procedurii aplicabile la frontieră, în conformitate cu modificările propuse la Regulamentul privind procedura de azil. Informațiile colectate ar trebui, de asemenea, să contribuie la combaterea introducerii ilegale de migranți și la îmbunătățirea controalelor la frontiere printr-o înțelegere mai bună a fluxurilor migratorii.

Datele biometrice menționate în Regulamentul XXXX [Regulamentul privind Eurodac], împreună cu datele menționate la articolele [10, 13, 14 și 14a] din regulamentul respectiv, colectate în timpul procedurii de screening ar trebui să fie transmise Eurodac cu privire la resortisanții țărilor terțe supuși obligației de prelevare a amprentelor digitale, consolidându-se astfel obligațiile privind prelevarea amprentelor digitale și înregistrarea resortisanților țărilor terțe. Procedura de screening va facilita și verificarea altor sisteme informatice la scară largă ale UE, cum ar fi Sistemul de informații Schengen, în scopul returnării.

1.5. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☑ **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate de la intrarea în vigoare

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.6. Modul (modurile) de gestiune preconizate[40]

☑ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☐ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☑ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐ BEI și Fondului european de investiții;

– ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismelor de drept public;

– ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

– *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

---

[40] Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

Observații

Elementele procedurii de screening care ar putea necesita sprijin financiar: - infrastructura pentru procedura de screening: crearea de spații la punctele de trecere a frontierei sau de centre de primire etc. și utilizarea/modernizarea spațiilor și centrelor existente; - formarea polițiștilor de frontieră și a altor autorități relevante pentru efectuarea procedurii de screening; - accesul la bazele de date relevante în noile locații; - formarea și închirierea de resurse noi pentru efectuarea procedurii de screening; - recrutarea de personal medical; - echipamente medicale și spații pentru controalele medicale preliminare; - instituirea mecanismului independent de monitorizare, pentru a asigura respectarea drepturilor fundamentale pe tot parcursul procedurii de screening.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Conform Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, ca parte a Fondului de gestionare integrată a frontierelor, a instrumentului de sprijin financiar pentru gestionarea frontierelor și vize [COM(2018) 473 final]:

Gestiune partajată:

Fiecare stat membru stabilește un sistem de gestiune și de control pentru programul său și va asigura calitatea și fiabilitatea sistemului de monitorizare și a datelor privind indicatorii, în conformitate cu Regulamentul privind dispozițiile comune (RDC). Pentru a facilita demararea rapidă a punerii în aplicare a programelor, este posibil ca sistemele de gestiune și de control existente care funcționează în mod adecvat să fie folosite în continuare și în următoarea perioadă de programare.

În acest context, statelor membre li se va cere să înființeze un comitet de monitorizare la care Comisia participă cu titlu consultativ. Comitetul de monitorizare se întrunește cel puțin o dată pe an. Acesta examinează toate aspectele care afectează evoluția programului în direcția atingerii obiectivelor sale.

Statele membre vor trimite anual un raport de performanță, care ar trebui să prezinte informații privind progresele realizate în ceea ce privește punerea în aplicare a programului și în realizarea obiectivelor de etapă și a țintelor. Raportul ar trebui să abordeze, de asemenea, problemele care afectează performanța programului și să descrie măsurile luate pentru a le soluționa.

La sfârșitul perioadei, fiecare stat membru prezintă un raport de performanță final. Raportul final ar trebui să se axeze pe progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor programului și ar trebui să ofere o imagine de ansamblu a principalelor probleme care au afectat performanța programului, a măsurilor luate pentru soluționarea acestor probleme, precum și a evaluării eficacității acestor măsuri. În plus, acesta ar trebui să prezinte contribuția programului la abordarea provocărilor identificate în recomandările relevante ale UE adresate statelor membre, progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea țintelor stabilite în cadrul de performanță, constatările evaluărilor relevante și acțiunile întreprinse în urma acestor constatări, precum și rezultatele acțiunilor de comunicare.

În conformitate cu proiectul de propunere de RDC, statele membre trimit în fiecare an un pachet de asigurare, care include conturile anuale, declarația de gestiune și avizele autorității de audit privind conturile, sistemul de gestiune și de control și legalitatea și regularitatea cheltuielilor declarate în conturile anuale. Acest pachet de asigurare va fi utilizat de Comisie pentru a stabili suma cu care se va contribui din fond într-un an contabil.

Pentru a se analiza performanța fiecărui program, se organizează, o dată la doi ani, o reuniune de evaluare între Comisie și fiecare stat membru.

De 6 ori pe an, statele membre trimit, pentru fiecare program, date defalcate pe obiective specifice. Aceste date se referă la costul operațiunilor și al valorilor indicatorilor comuni în materie de realizări și de rezultate.

În general:

Comisia efectuează o evaluare la jumătatea perioadei și o evaluare retrospectivă a acțiunilor puse în aplicare în cadrul prezentului fond, în conformitate cu Regulamentul privind dispozițiile comune. Evaluarea la jumătatea perioadei ar trebui să se bazeze, în special, pe evaluarea la jumătatea perioadei a programelor prezentate Comisiei de către statele membre până la 31 decembrie 2024.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Conform Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, ca parte a Fondului de gestionare integrată a frontierelor, a instrumentului de sprijin financiar pentru gestionarea frontierelor și vize [COM(2018) 473 final]:

Potrivit atât evaluărilor *ex post* ale fondurilor gestionate de DG HOME în perioada 2007-2013, cât și evaluărilor intermediare ale actualelor fonduri gestionate de DG HOME, o combinație a modalităților de acordare a finanțării în domeniul migrației și al afacerilor interne a permis atingerea într-un mod eficace a obiectivelor fondurilor. Această abordare holistică a mecanismelor de acordare a finanțării este menținută și include gestiunea partajată, directă și indirectă.

Prin intermediul gestiunii partajate, statele membre pun în aplicare programe care contribuie la obiectivele de politică ale Uniunii și care sunt adaptate la contextul lor național. Aceste programe ar putea include activități de screening. Gestiunea partajată garantează că sprijinul financiar este disponibil în toate statele participante. În plus, gestiunea partajată permite previzibilitatea finanțării și planificarea corespunzătoare a resurselor pe termen lung de către statele membre, care cunosc cel mai bine provocările cu care se confruntă. Finanțarea complementară pentru acțiuni specifice (care necesită un efort de cooperare între statele membre sau în cazul în care noi evoluții în Uniune necesită punerea la dispoziția unuia sau a mai multor state membre a unor fonduri suplimentare) și pentru activități de relocare și mutare poate fi pusă în aplicare prin intermediul gestiunii partajate. O noutate este faptul că fondul poate oferi asistență de urgență și prin intermediul gestiunii partajate, nu numai al gestiunii directe și indirecte.

Prin intermediul gestiunii directe, Comisia sprijină alte acțiuni care contribuie la realizarea obiectivelor comune de politică ale Uniunii. Acțiunile permit acordarea de asistență personalizată pentru a răspunde nevoilor urgente și specifice din statele membre („asistență de urgență”), sprijină rețelele și activitățile transnaționale, testează activitățile inovatoare care ar putea fi aplicate pe scară mai largă în cadrul programelor naționale și acoperă studii în interesul întregii Uniuni („acțiuni ale Uniunii”).

Prin intermediul gestiunii indirecte, fondul păstrează posibilitatea de a delega, în anumite scopuri, sarcini de execuție bugetară, printre altele, organizațiilor internaționale și agențiilor din domeniul afacerilor interne.

Având în vedere diferitele obiective și necesități, se propune crearea, în cadrul fondului, a unei facilități tematice, ca modalitate de a asigura un echilibru între previzibilitatea alocării multianuale a finanțării către programele naționale și flexibilitatea în ceea ce privește acordarea periodică de finanțare acțiunilor cu un nivel ridicat de valoare adăugată pentru Uniune. Facilitatea tematică va fi utilizată pentru acțiuni specifice în statele membre și între acestea, pentru acțiuni ale Uniunii,

pentru asistența de urgență, pentru relocare și pentru transfer. Aceasta va asigura alocarea și transferul fondurilor în cadrul diferitelor moduri de gestiune descrise mai sus, pe baza unei programări bienale.

Modalitățile de plată în cazul gestiunii partajate sunt descrise în proiectul de propunere de RDC, care prevede o prefinanțare anuală, urmată de maximum 4 plăți intermediare pentru fiecare program și pentru fiecare an, pe baza cererilor de plată trimise de statele membre în cursul exercițiului financiar. În conformitate cu proiectul de propunere de RDC, prefinanțarea este lichidată în ultimul exercițiu financiar al programelor.

Strategia de control se va baza pe noul Regulament financiar și pe Regulamentul privind dispozițiile comune. Noul Regulament financiar și proiectul de propunere de RDC ar trebui să extindă utilizarea formelor simplificate de granturi, cum ar fi sumele forfetare, ratele forfetare și costurile unitare. De asemenea, acesta introduce noi forme de plăți, bazate pe rezultatele obținute, nu pe costuri. Beneficiarii vor putea primi o sumă fixă de bani în cazul în care demonstrează că au avut loc anumite acțiuni, cum ar fi cursuri de formare sau acordarea de asistență umanitară. Se preconizează că acest lucru va simplifica sarcina de control atât la nivelul beneficiarilor, cât și la nivelul statelor membre (de exemplu, verificarea facturilor și a chitanțelor aferente costurilor).

În ceea ce privește gestiunea partajată, proiectul de propunere de RDC se bazează pe strategia de gestiune și control existentă pentru perioada de programare 2014-2020, dar introduce unele măsuri care vizează simplificarea punerii în aplicare și reducerea, atât la nivelul beneficiarilor, cât și la nivelul statelor membre, a sarcinii pe care o presupune controlul. Printre noutăți se numără:

— eliminarea procedurii de desemnare (care ar trebui să permită accelerarea punerii în aplicare a programelor);

— verificări ale gestiunii (administrative și la fața locului) care trebuie să fie efectuate de către autoritatea de management în funcție de riscuri (comparativ cu perioada de programare 2014-2020, în care verificările administrative erau impuse în 100 % din cazuri). În plus, în anumite condiții, autoritățile de management pot aplica mecanisme de control proporționale, în conformitate cu procedurile naționale;

— condiții pentru evitarea auditurilor multiple având ca obiect aceeași operațiune/aceleași cheltuieli.

Autoritățile programului vor prezenta Comisiei cereri de plăți intermediare pe baza cheltuielilor suportate de beneficiari. Proiectul de propunere de RDC le permite autorităților de management să efectueze verificări ale gestiunii în funcție de riscuri și prevede, de asemenea, controale specifice (de exemplu, controale la fața locului, efectuate de autoritatea de management, și audituri ale operațiunilor/cheltuielilor, efectuate de autoritatea de audit), după declararea, către Comisie, prin cereri de plăți intermediare, a cheltuielilor conexe. Pentru a atenua riscul de rambursare a cheltuielilor neeligibile, proiectul de propunere de RDC stabilește un plafon de 90 % pentru plățile intermediare efectuate de Comisie, având în vedere faptul că până în acest moment nu s-a efectuat decât o parte din controalele naționale. Comisia va plăti soldul restant în urma exercițiului anual de verificare a conturilor, după primirea pachetului de asigurare din partea autorităților responsabile cu programele. Orice nereguli constatate de Comisie sau de Curtea de Conturi Europeană după transmiterea pachetului de asigurare anual pot duce la o corecție financiară netă.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul(sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

DG HOME nu s-a confruntat cu riscuri majore de eroare în programele sale de cheltuieli. Acest lucru este confirmat de absența recurentă a unor constatări semnificative în rapoartele anuale ale Curții de Conturi.

În cazul gestiunii partajate, riscurile generale legate de punerea în aplicare a actualelor programe se referă la executarea insuficientă a fondului de către statele membre și la posibilele erori provenite din complexitatea normelor și din deficiențe ale sistemelor de gestiune și de control. Proiectul de propunere de RDC simplifică cadrul de reglementare prin armonizarea normelor și a sistemelor de gestiune și de control între diferitele fonduri executate în cadrul gestiunii partajate. Acesta simplifică și cerințele de control (de exemplu, verificări ale gestiunii bazate pe riscuri, posibilitatea de creare a unor mecanisme de control proporționale, bazate pe procedurile naționale, limitări ale activității de audit în ceea ce privește durata și/sau operațiunile specifice).

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Se estimează că, pentru statele membre, costul controalelor va rămâne același sau s-ar putea reduce. Pentru actualul ciclu de programare (2014-2020), din 2017, costul cumulativ al controalelor efectuate de statele membre este estimat la aproximativ 5 % din suma totală a plăților solicitate de statele membre pentru anul 2017.

Se preconizează că acest procent va scădea în contextul obținerii de câștiguri în materie de eficiență în punerea în aplicare a programelor și al creșterii plăților în beneficiul statelor membre.

Prin introducerea, în proiectul de propunere de RDC, a abordării bazate pe risc pentru gestionare și control, coroborată cu eforturi susținute în vederea adoptării opțiunilor simplificate în materie de costuri (OSC), costul controalelor pentru statele membre ar urma să fie redus și mai mult.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudei și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

DG HOME va aplica în continuare strategia sa antifraudă în conformitate cu strategia antifraudă a Comisiei (SAFC) pentru a asigura, printre altele, alinierea deplină la SAFC a controalelor sale antifraudă interne și faptul că abordarea sa privind gestionarea riscurilor legate de fraude se concentrează pe identificarea domeniilor cu risc de fraudă și a soluțiilor adecvate.

În ceea ce privește gestiunea partajată, statele membre asigură legalitatea și regularitatea cheltuielilor incluse în conturile lor pe care le-au prezentat Comisiei. În acest context, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a preveni, a detecta și a corecta neregulile. La fel ca în actualul ciclu de programare (2014-2020), statele

membre sunt obligate să instituie proceduri antifraudă și de detectare a neregulilor și să respecte Regulamentul delegat al Comisiei specific privind raportarea neregulilor. Măsurile antifraudă vor rămâne un principiu transversal și o obligație pentru statele membre.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli propuse

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linie bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Rubrica nr. 4: „Migrație și gestionarea frontierelor”	Dif./Nedif.[41]	din partea țărilor AELS[42]	din partea țărilor candidate[43]	din partea țărilor terțe	în sensul articolului [21 alineatul (2) litera (b)] din Regulamentul financiar
4	11.02.01 – „Instrumentul pentru gestionarea frontierelor și vize”	Dif.	NU	NU	DA	NU
4	11.01.01 – Cheltuieli de sprijin pentru „Fondul de gestionare integrată a frontierelor” (FGIF) – Instrumentul de sprijin financiar pentru gestionarea frontierelor și vize (IGFV)	Nedif.	NU	NU	DA	NU

Observație:

creditele solicitate în contextul propunerii sunt acoperite de credite prevăzute deja în fișa financiară legislativă care însoțește Regulamentul privind IGFV. Nu sunt necesare resurse financiare sau umane suplimentare în contextul prezentei propuneri legislative.

41 Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

42 AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

43 Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	4	„Migrație și gestionarea frontierelor”

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***După 2027***	**TOTAL**
Credite operaționale (repartizate în funcție de liniile bugetare menționate la punctul 3.1)	Angajamente	(1)	66,510	67,470	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174		417,126
	Plăți	(2)	17,918	27,079	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,126
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul programului[44]	Angajamente = Plăți	(3)	0,250	0,250							0,500
TOTAL credite pentru bugetul programului	Angajamente	=1+3	**66,760**	**67,720**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**-**	**417,626**
	Plăți	=2+3	**18,168**	**27,329**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,626**

[44] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă, încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***După 2027***	**TOTAL**
Resurse umane										
Alte cheltuieli administrative		0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120
TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***După 2027***	**TOTAL**
TOTAL credite de la toate RUBRICILE cadrului financiar multianual	Angajamente	**66,820**	**67,780**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**-**	**417,746**
	Plăți	**18,228**	**27,389**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,746**

3.2.2. Sinteza impactului estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

– ☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Ani	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTAL**
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli administrative	0,060	0,060						**0,120**
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,060	0,060						**0,120**

În afara RUBRICII 7[45] **of the multiannual financial framework**								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	0,060	0,060						**0,120**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

[45] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.2.1. Necesarul de resurse umane estimat

☑ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

Ani		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
La sediu și în reprezentanțele Comisiei								
În delegații								
În cercetare								
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) - AC, AL, END, INT și JPD [46] Rubrica 7								
Finanțate de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	- la sediu							
	- în delegații							
Finanțate din bugetul programului [47]	- la sediu							
	- în delegații							
Cercetare								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL								

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

[46] AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

[47] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.3. Contribuțiile terților

– Propunerea/inițiativa:

– ☐ nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☑ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

Ani	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea.	Statele membre participante, inclusiv țările asociate spațiului Schengen							
TOTAL credite cofinanțate	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	de stabilit	

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☑ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

– ☐ asupra resurselor proprii

– ☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară de venituri:	Impactul propunerii/inițiativei[48]						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Articolul …….							

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[48] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.